

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

на тему:

Музей сучасного мистецтва в місті Києві

Зінчук Іван Олегович

(прізвище, ім'я та по батькові здобувача повністю)

Київ 2026 р.

**КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

АРХІТЕКТУРНИЙ

(факультет)

ДИЗАЙНУ АРХІТЕКТУРНОГО СЕРЕДОВИЩА

(назва випускової кафедри)

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

дизайну архітектурного середовища

д. арх., проф. _____ В.О. Тімохін

“....” червня 2026 року

**ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
ДО КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
НА ЗДОБУТТЯ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА**

Музей сучасного мистецтва в місті Києві

(назва)

Виконав _____ **Зінчук Іван Олегович**

(прізвище, ім'я та по батькові повністю)

_____ **191 – Архітектура та містобудування**

(Спеціальність)

_____ **«Архітектура та містобудування»**

(Освітня програма)

Група _____ **АРХ-22-6**

Керівник: _____ **Чернятевич Н.Г.**

(прізвище, ініціали)

старший викладач

(науковий ступінь, вчене звання)

Ідентичність підтверджую

Київ 2026 р.

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ

Факультет: Архітектурний
 Випускова кафедра: Дизайну архітектурного середовища
 Освітній ступінь: Бакалавр
 Спеціальність: 191 – Архітектура та містобудування
 Освітня програма: Архітектура та містобудування

ЗАТВЕРДЖУЮ
 Декан архітектурного факультету

„___” _____ 2026 року

З А В Д А Н Н Я ДО ВИКОНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЯ БАКАЛАВРА

Зінчук Іван Олегович

(прізвище, ім'я та по батькові студента)

1. Тема роботи

Музей сучасного мистецтва в місті Києві

затверджена наказом ректора КНУБА № 548/52-15/10/26 від «06» травня 2026 року

2. Керівники

Чернятевич Наталія Григорівна, старший викладач,

(прізвище, ім'я та по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

3. Строк подання здобувачем роботи до захисту 20.06.2026 р.

4. Зміст пояснювальної записки:

1. Завдання на проектування;
2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду;
3. Містобудівне обґрунтування;
4. Архітектурно-планувальне рішення;
5. Дизайн інтер'єру;
6. Конструктивне рішення;
7. Інженерне обладнання;
8. Охорона праці та навколишнього середовища;

Список використаних джерел;

Додатки

5. Графічний матеріал за розділами:

Р. 1. Ситуаційний план, топооснова ділянки

Р. 2. Ілюстрації аналогів

Р. 3. Ситуаційний план М 1:1000, генеральний план М 1:500, перспективне зображення ділянки з об'єктом проєктування в містобудівному контексті з висоти пташиного польоту

Р. 4. Плани поверхів М 1:200, фасади М 1:200, повздовжній та поперечний розрізи М 1:200, перспективне зображення будівлі з точки зору людини

Р. 5. Плани підлоги і стелі М 1:200, розгортки стін М 1:200, перспективне зображення інтер'єру характерного приміщення з точки зору людини

Р. 6. Конструктивний розріз по зовнішній стіні М1:50

6. Календарний план виконання роботи:

Види робіт та їх зміст	Дата виконання
Розділ 1.	24.02.2026
Розділ 2.	06.03.2026
Розділ 3.	03.04.2026
Розділ 4.	08.05.2026
Розділ 5.	29.05.2026
Розділи 6-8.	02.06.2026
Остаточне оформлення роботи	05.06.2026
Направлення роботи для перевірки на плагіат	09.06.2026
Попередній захист роботи на випусковій кафедрі	18.06.2026
Направлення роботи на рецензування	19.06.2026
Передача матеріалів роботи на кафедру	20.06.2026
Захист роботи	23.06.2026

7. Дата видачі завдання 17.02.2026 р.

Зав. кафедри

Керівник

Здобувач

(підпис) В.О. Тімохін
(прізвище та ініціали)

(підпис) Н.Г. Чернятевич
(прізвище та ініціали)

(підпис) І.О. Зінчук
(прізвище та ініціали)

РЕЗЮМЕ (SUMMARY)		Зінчук Іван Олегович Zinchuk Ivan Olegovych		
до кваліфікаційної випускної роботи здобувача:		(ПІБ здобувача українською та англійською)		
ЗВО	Київський національний університет будівництва і архітектури			
Тема (українською та англійською)	Музей сучасного мистецтва в місті Києві			
	Museum of Contemporary Art in Kyiv			
Освітній ступінь	Бакалавр			
Факультет	Архітектурний			
Випускова кафедра	Дизайну архітектурного середовища			
Спеціальність	191 «Архітектура та містобудування»			
Освітня програма	Архітектура та містобудування			
Керівники	Доц. Чернятевич Наталія Григорівна			
Обсяг роботи:	пояснювальна записка, с.	розділів	креслень формату А1	
	103	8	6	
Розділ 1. Завдання на проєктування				
Розділ 2. Аналіз вітчизняного та світового досвіду				
Розділ 3 Містобудівне обґрунтування				
Розділ 4. Архітектурно-планувальне рішення				
Розділ 5. Дизайн інтер'єру				
Розділ 6. Конструктивне рішення				
Розділ 7. Інженерне обладнання				
Розділ 8. Охорона праці та навколишнього середовища				
Висновки по роботі:				

Ключові слова: громадська будівля, музей, архітектура.

Keywords: public building, museum, architecture.

Здобувач:

/І.О. Зінчук/

Керівник: _____ (підпис)

_____ (прізвище та ініціали)

Керівник: _____ (підпис)

/Н.Г. Чернятевич /
(прізвище та ініціали)

“ ____ ” _____ 2026

ЗМІСТ

Завдання на проєктування	4
Аналіз вітчизняного та світового досвіду	11
Містобудівне обґрунтування	40
3.1. Історична довідка по території забудови	41
3.2. Містобудівна ситуація	41
3.3. Опис генерального плану	45
3.3.1. Функціональне зонування території	47
3.3.2. Рух пішоходів і транспорту	49
3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану.....	50
Архітектурно-планувальне рішення	52
Дизайн інтер'єру.....	62
Конструктивне рішення	69
Інженерне обладнання	80
7.1. Теплогазопостачання і вентиляція	83
7.2. Водопостачання, водовідведення і опалення	84
Охорона праці та навколишнього середовища	84
Список використаних джерел.....	87
Додатки.....	93
Усі креслення проєкту	93
Довідка про перевірку роботи на плагіат	103

1. ЗАВДАННЯ НА ПРОЄКТУВАННЯ

«ЗАТВЕРДЖЕНО»
на засіданні кафедри
Дизайну архітектурного
середовища
зав. каф., д. арх., професор
Тімохін В. О. _____

Студент Зінчук Іван Олегович
Група АРХ-22-6
Керівник Чернятевич Наталія Григорівна
Тема дипломної роботи Музей сучасного мистецтва у місті Києві

1. Вихідні матеріали:

1. Ситуаційний план території проєктування.
2. Топографічна основа ділянки проєктування.
3. Матеріали натурного, фотофіксаційного та містобудівного аналізу території Нижньої Телички у місті Києві.
4. Матеріали аналізу вітчизняного та світового досвіду проєктування музеїв сучасного мистецтва.
5. ДБН Б.2.2-12:2019 «Планування та забудова територій» зі змінами.
6. ДБН В.2.2-9:2018 «Громадські будинки та споруди. Основні положення» зі змінами.
7. ДБН В.2.2-16:2019 «Культурно-видовищні та дозвіллові заклади» зі змінами.
8. ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення» зі змінами.
9. ДБН В.1.1-7:2016 «Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги» зі змінами.
10. ДБН В.2.3-5:2018 «Вулиці та дороги населених пунктів» зі змінами.
11. ДБН В.2.5-67:2013 «Опалення, вентиляція та кондиціонування» зі змінами.
12. ДБН В.2.5-64:2012 «Внутрішній водопровід та каналізація» зі змінами.
13. ДБН В.2.6-31:2021 «Теплова ізоляція та енергоефективність будівель» зі змінами.
14. Водний кодекс України.

15. ДСТУ Б А.2.4-7:2009 «Правила виконання архітектурно-будівельних робочих креслень».
16. ДСТУ 3008:2015 «Звіти у сфері науки і техніки. Структура та правила оформлювання».
17. Навчально-методичні матеріали кафедри дизайну архітектурного середовища КНУБА щодо виконання бакалаврського дипломного проєкту.

2. Ситуаційний план розміщення музею сучасного мистецтва в структурі Нижньої Телички (рис.1.1)

3. Топооснова ділянки (рис.1.

4. Склад та площі приміщень функціональних груп:

№ п/п	Найменування приміщень	Площа, м. кв.	Кількість
Вхідно-вестибюльна група			
1	Тамбур	18	3
2	Гардероб	40	1
3	Вестибюль	370	1
4	Рецепція/каси	16	1
5	С/В для МГН	5	1
6	С/В жіночий	15	1
7	С/В чоловічий	15	1
Блок громадського обслуговування			
8	Фоє	80	1
9	Багатофункціональний зал	85	1
10	Ресторан	170	1
11	Холодний цех	30	1
12	Мийна посуду	15	1
13	Приміщення зберігання чистого посуду	8	1
14	С/В персоналу	5	1
15	Холодильні камери	15	1
16	Завантажувальна	25	1
17	Склад сухих продуктів	25	1
18	Горячий цех	30	1
Експозиційний блок			
19	Виставочна зала скульптур	900	1
Адміністративно-складський блок			
20	Переговорна зала	25	1
21	С/В для персоналу	5	1
22	Роздягальня	20	1
23	Фондосховище	90	1
24	Секретаріат	14	1
25	Кабінет адміністрації	14	1
26	Кабінет директора	14	1
Технічно-складський блок другого поверху			
27	Вентиляційна камера (приток повітря)	12	1
28	Вентиляційна камера (витяжна)	12	1
29	Приміщення клімат-контролю	12	1
30	Фондосховище	80	1
31	Роздягальня для персоналу	15	1

32	С/В та душева персоналу	8	1
33	Кімната персоналу	20	1
34	Виставочна зала картин	900	1
35	Медіатека	80	1
36	Лекційна аудиторія	170	1
37	Перформанс-зала	140	1
38	Фос	50	1
39	С/В чоловічий	6	1
40	С/В жіночий	6	1
Підземний рівень: паркінг та зона цивільного захисту			
41	Пост охорони	20	1
42	Приміщення запасів води та засобів першої необхідності	35	1
43	Основне приміщення укриття	220	1
44	С/В жіночий	20	1
45	С/В чоловічий	20	1
46	Мед-пост	38	1
47	Технічне приміщення	38	1
48	Додаткове приміщення укриття	135	1
	Загальна площа	4100	

5. Склад проектних матеріалів:

- Креслення та масштаби їх розробки:
 - ситуаційний план М 1:1000;
 - генеральний план М 1:500;
 - плани поверхів М 1:200;
 - фасади М 1:200;
 - повздовжній та поперечний розрізи М 1:200;
 - перспективне зображення будівлі;
 - конструктивний розріз по зовнішній стіні М 1:50;
 - інтер'єр характерного приміщення:
 - розгортки стін М 1:100;
 - план підлоги з розстановкою обладнання М 1:200;
 - план стелі з розстановкою світильників М 1:200;
 - перспектива;
- Макет дипломного проекту;
- Відео-презентація (фільм-обліт ділянки з будівлею);
- Пояснювальна записка.

Здобувач

(підпис)

І.О. Зінчук

(прізвище та ініціали)

Керівник

(підпис)

О.С. Зінов'єва

(прізвище та ініціали)

2. АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА СВІТОВОГО ДОСВІДУ

Museu de Arte Contemporânea de Niterói / Музей сучасного мистецтва в Нітерой

Локація: Нітерой, Бразилія

Автор: Оскар Німейєр

Стадія: існуючий проект

Рік: 1996

Рис. 2.1 Зовнішній вигляд будівлі [16]

Містобудівна посадка та взаємодія з ландшафтом

Музей сучасного мистецтва в Нітерой розміщений у природному ландшафті на краю скелястого узбережжя, що визначає його ізольований і водночас символічний характер.

Планувальна структура та організація простору

Планувальне рішення музею базується на компактній центричній схемі з кільцевою організацією експозиційного простору. Основний виставковий зал розташований у верхньому рівні та має безперервний круговий маршрут, що дозволяє сприймати експозицію як єдине просторове ціле.

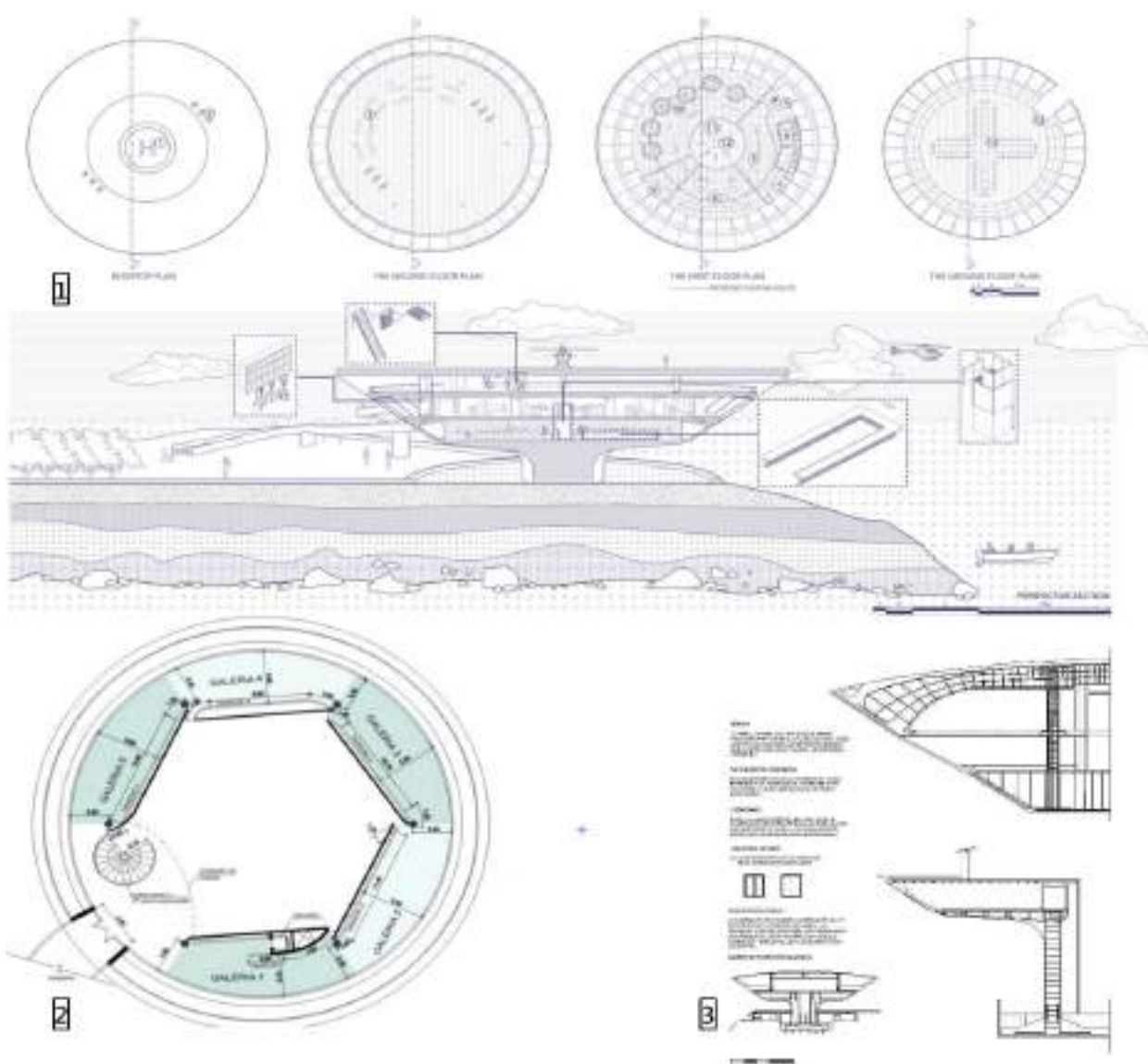

Рис.1- Функціональне зонування, Рис.2- Планування другого поверху Рис.3- Розріз по стіні [17].

Muzeum Sztuki Nowoczesnej / Музей сучасного мистецтва в Варшаві

Локація: Варшава, Польща

Автор: Томас Піфер

Стадія: існуючий проект

Рік: 2024

Рис. 2.2 Зовнішній вигляд будівлі [19]

Містобудівна посадка та роль у місті

Музей сучасного мистецтва у Варшаві розташований у центральній частині міста як елемент формування нового публічного простору.

Планувальна структура та організація функцій

Планувальна схема музею базується на раціональному та чіткому зонуванні, характерному для сучасних музейних будівель. Експозиційні зали мають

нейтральну геометрію та модульну структуру, що дозволяє легко трансформувати простір під різні виставкові сценарії.

Рис.1- Планування поверхів 1-3 [20].

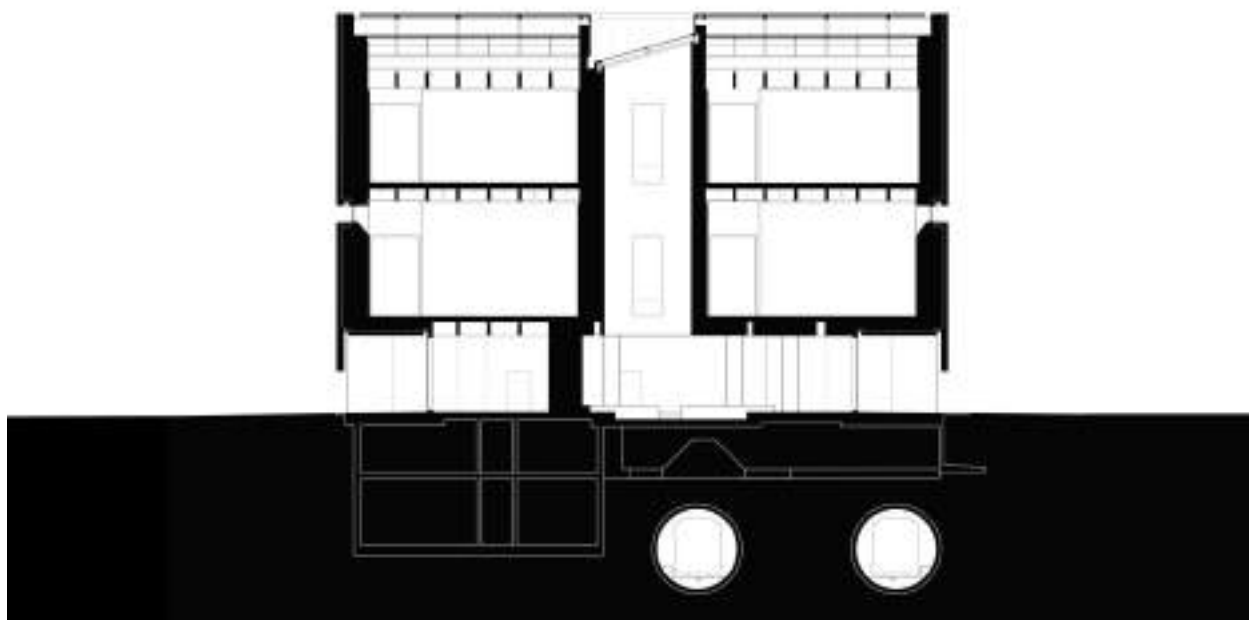

Рис.3- Розріз по стіні [20].

Museo Guggenheim Bilbao / Музей Гуггенгайма в Більбао

Локація: Більбао, Іспанія

Автор: Френк Гері

Стадія: існуючий проект

Рік: 1997

Рис. 2.3 Зовнішній вигляд будівлі [21]

Містобудівна посадка та роль у структурі міста

Guggenheim Museum Bilbao розташований на набережній річки Нервіон у зоні колишніх портово-промислових територій, що визначило його ключову містобудівну роль у процесі трансформації міського середовища. Будівля музею формує активний публічний фронт уздовж річки та одночасно відкривається у бік міської забудови, забезпечуючи зв'язок між набережною і внутрішніми пішохідними маршрутами міста.

Об'ємно-просторова та планувальна структура

Архітектурна композиція музею базується на поєднанні скульптурних об'ємів, згрупованих навколо центрального багатосвітлового атриуму, який є основним просторовим і навігаційним елементом будівлі.

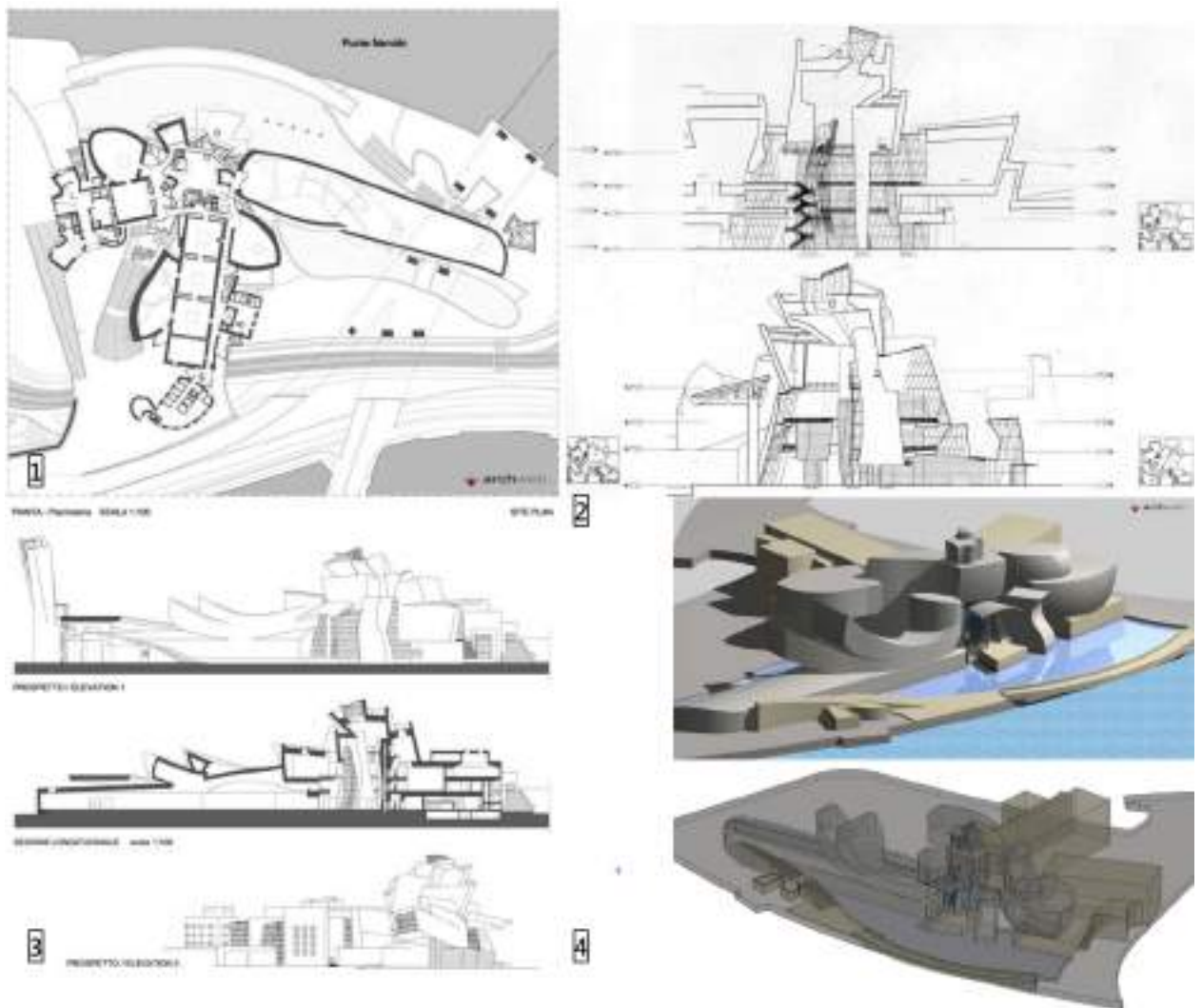

Рис.1- План першого поверху, Рис.2- Розріз по сходах, Рис.3- Фасади та розріз по стіні, Рис.4- Аксонометрія та 3Д модель [21].

Museo nazionale delle arti del XXI secolo / Національний музей мистецтва 21 століття

Локація: Рим, Італія

Автор: Заха Хадід

Стадія: існуючий проект

Рік: 2010

Рис. 2.4 Зовнішній вигляд будівлі [22]

Містобудівна посадка та взаємодія з контекстом

МАХХІ розташований у сформованій міській тканині Рима на території колишніх військових казарм, що визначило характер проекту як приклад інтеграції сучасної архітектури в історичне середовище.

Планувальна структура та організація руху

Планувальна схема МАХХІ базується на принципі перетікання просторів, де експозиційні зали, комунікації та громадські зони утворюють єдину безперервну систему.

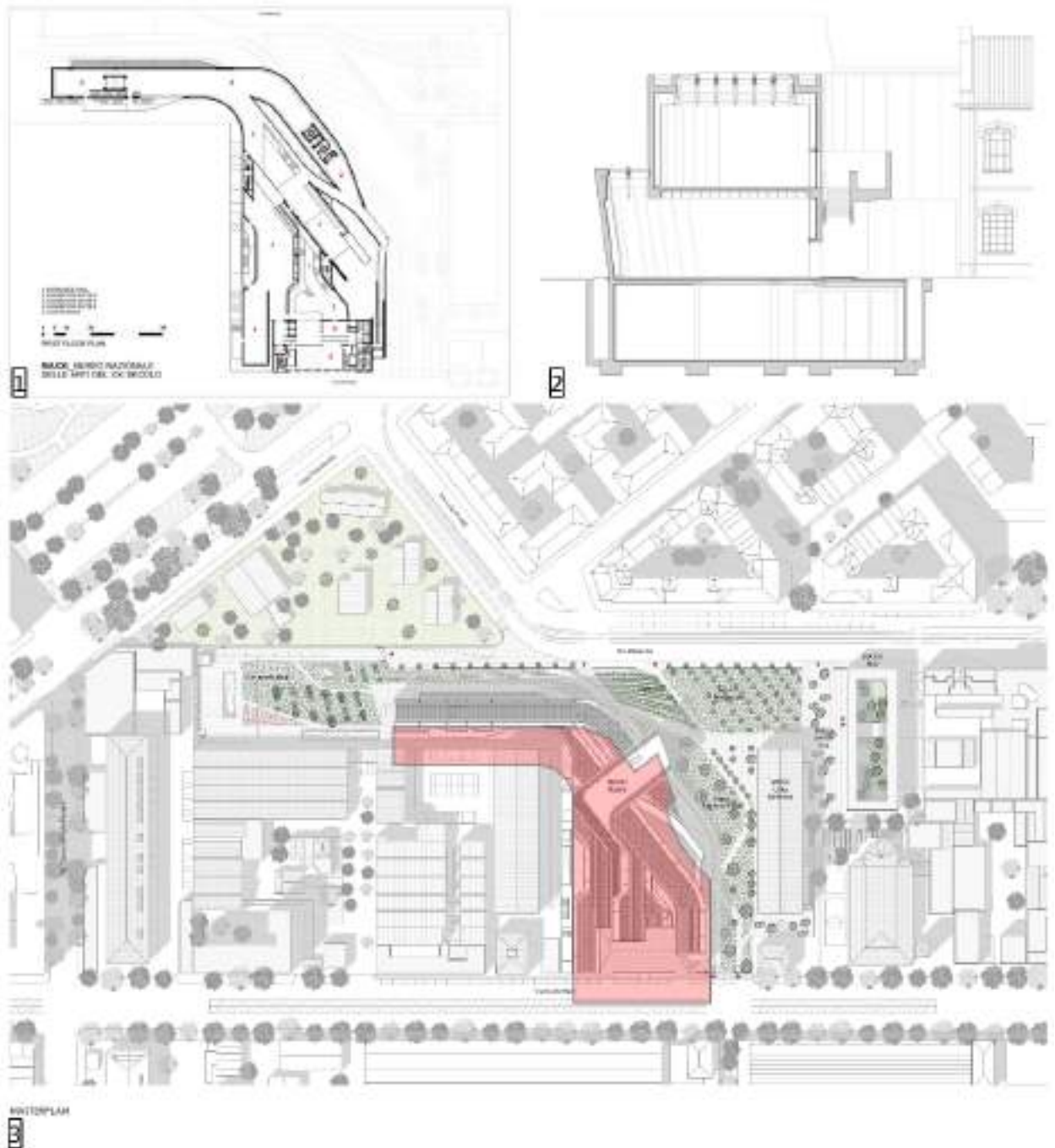

Рис.1- План будівлі, Рис.2- Розріз, Рис.3- Генплан [23].

National Museum of Qatar / Національний музей Катару

Локація: Доха, Катар

Автор: Жан Нувель

Стадія: існуючий проект

Рік: 2019

Рис. 2.5 Зовнішній вигляд будівлі [24]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Національний музей Катару розташований у центральній частині Дохи та формує самостійний культурний ансамбль у межах міської структури.

Планувальна структура та організація експозиції

Планувальна структура музею побудована як послідовний маршрут, що проходить через серію експозиційних просторів, з'єднаних між собою безперервним рухом. Внутрішні приміщення не мають класичної регулярної

геометрії, а формуються як система взаємопереплетених об'ємів, у яких простір поступово розкривається від залу до залу.

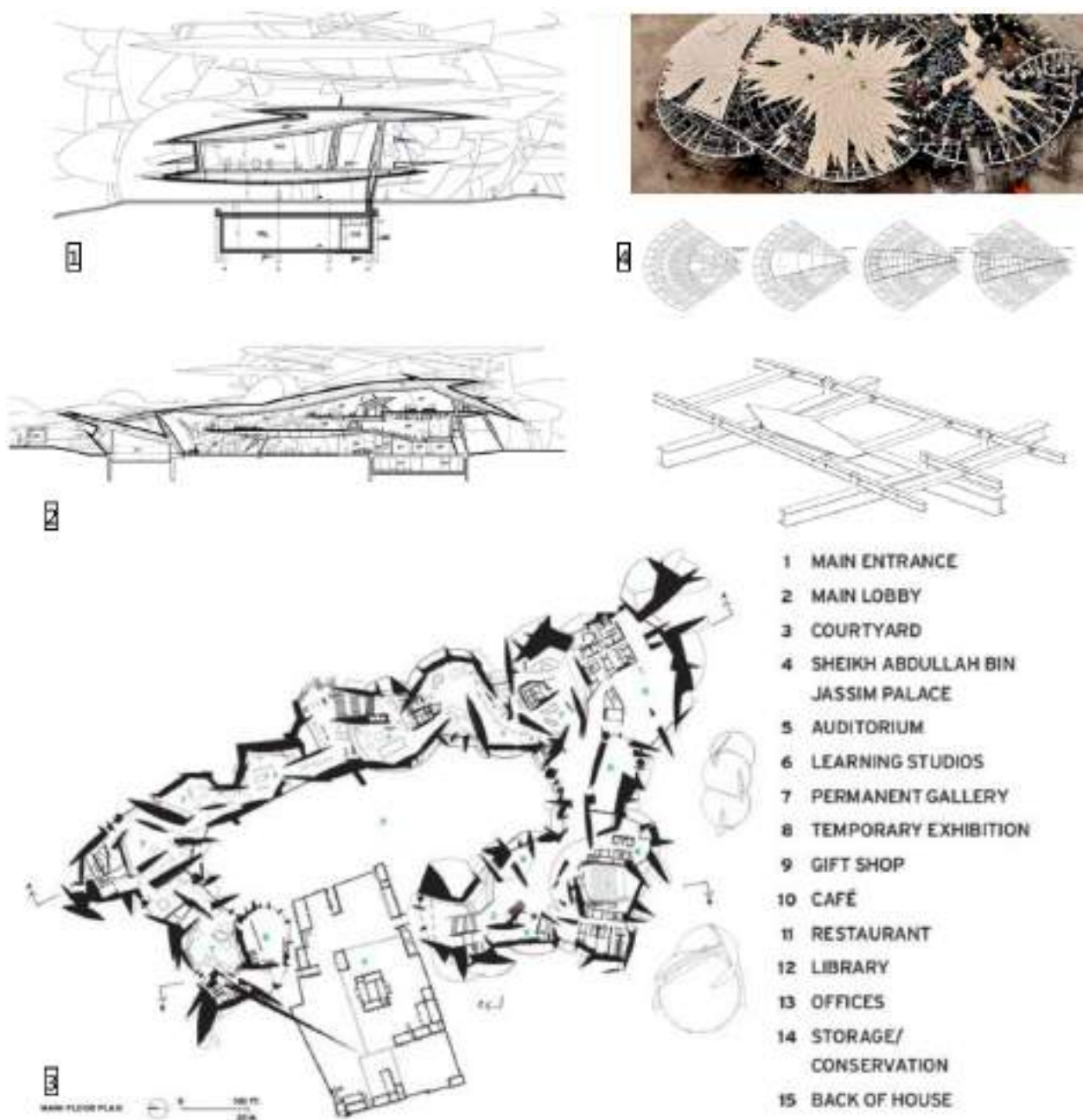

Рис.1- Розріз поперечний, Рис.2- Розріз повздовжній, Рис.3- Генплан, Рис.4- Конструктивна модель, та деталь [25].

Royal Ontario Museum / Королівський музей Онтаріо

Локація: Торонто, Канада

Автор: Даніель Лібезкінд

Стадія: існуючий проект

Рік: 2007

Рис. 2.6 Зовнішній вигляд будівлі [26]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Національний музей Катару розташований у центральній частині міста Доха та інтегрований у сформовану міську структуру. Будівля формує окремий культурний комплекс, який взаємодіє з прилеглими громадськими просторами та пішохідними маршрутами. Архітектурна композиція комплексу організована таким чином, що будівля виступає містобудівним акцентом і водночас формує відкриті громадські простори навколо себе.

Планувальна структура та організація експозиції

Планувальна структура музею організована у вигляді послідовного експозиційного маршруту, що проходить через систему взаємопов'язаних виставкових залів. Просторове рішення побудоване таким чином, що відвідувач поступово переходить від одного експозиційного простору до іншого без переривання руху.

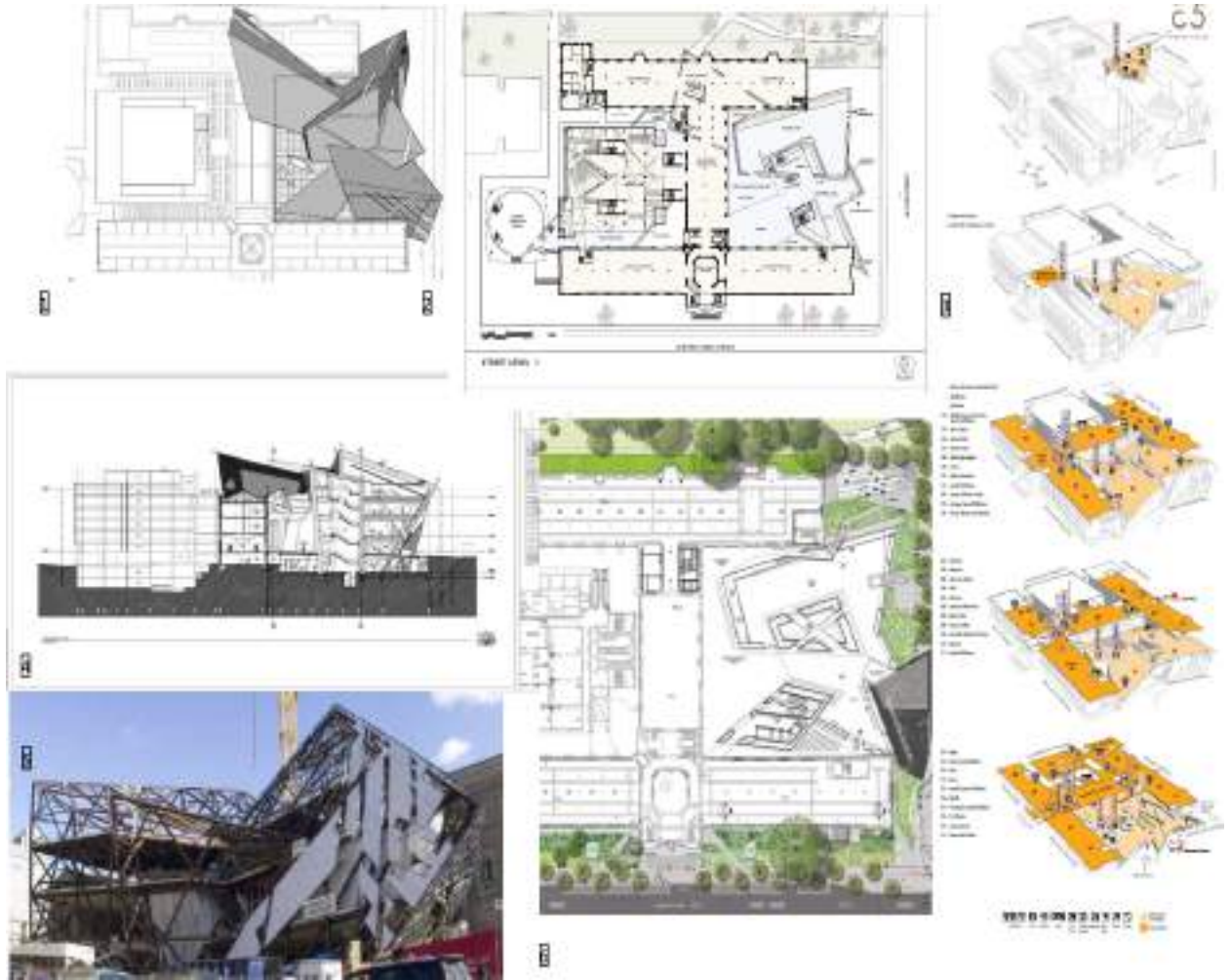

Рис.1- Вигляд зверху [27], Рис.2- Планування музею [28], Рис.3- Пошарова аксонометрична схема функціональних рівнів [29], Рис.4- Розріз [30], Рис.5- Фото з будівництва з конструктивною частиною [27], Рис.6- Генплан [31].

Denver Art Museum / Денверський музей мистецтва

Локація: Денвер, Колорадо, США

Автор: Даніель Лібезкінд

Стадія: існуючий проект

Рік: 2006

Рис. 2.7 Зовнішній вигляд будівлі [32]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Будівля Frederic C. Hamilton Building є розширенням Denver Art Museum та формує виразний архітектурний акцент у міській структурі. Об'ємна композиція складається з системи гострокутних фрагментованих форм, що створюють динамічний силует будівлі.

Планувальна структура та організація експозиції

Планувальна структура музею побудована на системі нерегулярних виставкових залів, що формують послідовний маршрут відвідувача. Простори мають складну геометрію та поєднуються між собою через систему переходів і холів. Центральна частина будівлі містить комунікаційне ядро, а навколо нього організовані експозиційні зали, службові приміщення та освітні простори.

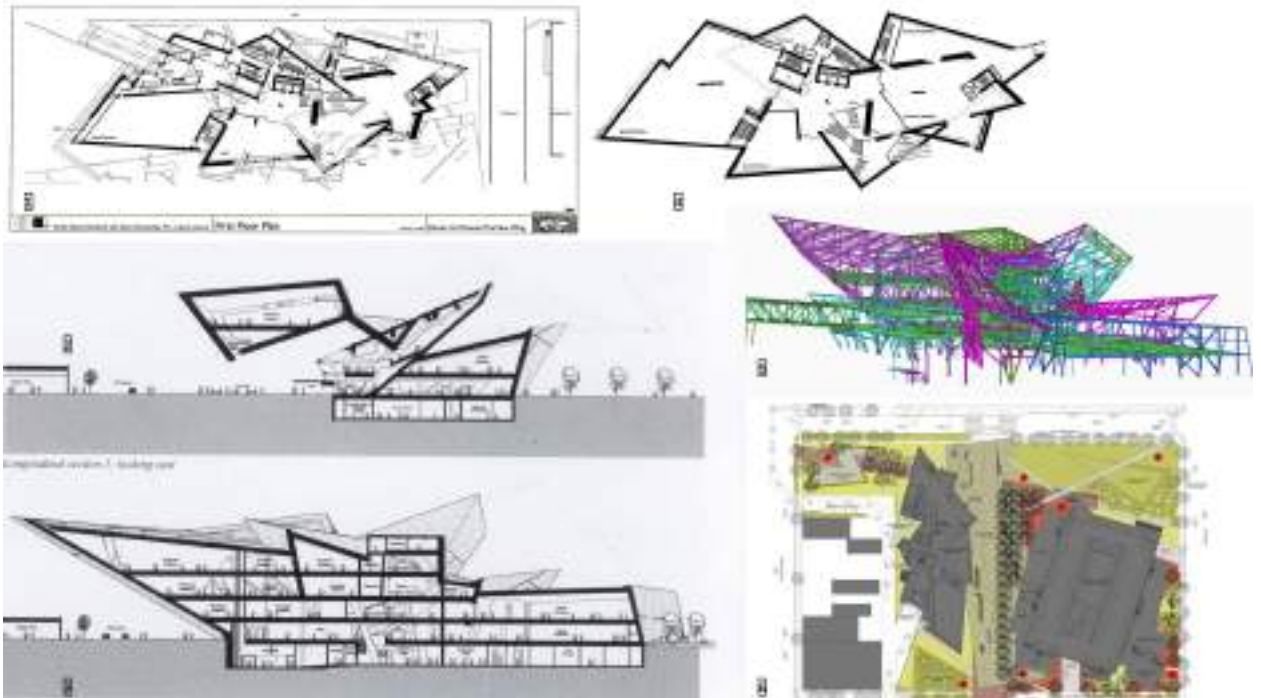

Рис.1- План першого поверху [33], Рис.2- Розріз повздовжній [34], Рис.3- Розріз поперечний, Рис.4- План другого поверху [35], Рис.5- Конструктивна схема [36], Рис.6- Генплан [37].

Проект музею на Поштовій площі

Локація: Київ, Україна

Автор: Авторський колектив (за участю КП «Дирекція будівництва шляхово-транспортних споруд м. Києва» та суміжних організацій)

Стадія: ескізний проект

Рік: 2012–2018 (період активного проєктування та реалізації окремих етапів)

Рис. 2.8 Зовнішній вигляд будівлі [38]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Проект музею на Поштовій площі розташований у центральній частині міста Києва, у зоні історичної забудови Подолу, безпосередньо біля набережної Дніпра. Об'єкт інтегрується в існуючу міську інфраструктуру та формує важливий транспортно-пішохідний вузол, поєднуючи громадський простір, музейну функцію та комерційні площі.

Планувальна структура та організація експозиції

Музей голодомору

Локація: Київ, Україна

Автор: Юрій Ковальов

Стадія: реалізований об'єкт

Рік: 2021

Рис. 2.9 Зовнішній вигляд будівлі [40]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Національний музей Голодомору-геноциду розташований у центральній частині міста Києва на схилах Дніпра, у межах історичного та меморіального середовища. Будівля інтегрована в існуючий ландшафт і формує єдиний просторовий ансамбль разом із меморіальним комплексом, підкреслюючи

значущість місця та його символічний характер. Важливу роль відіграє взаємодія архітектури з природним рельєфом, що забезпечує поступове розкриття об'єкта та формує емоційно насичене сприйняття простору.

Планувальна структура та організація експозиції

Планувальна структура музею побудована як послідовний маршрут, що організовує рух відвідувачів через систему експозиційних просторів із чітко визначеною драматургією. Значна частина експозиції розташована у підземному рівні, що дозволяє створити камерну атмосферу та зосередити увагу на змісті експозиції.

Рис.1- Розріз, Рис.2- План технічного поверху, Рис.3- План першого поверху, Рис.4- Генплан, Рис.5- План другого поверху, Рис.6- План третього поверху [40].

Мистецький арсенал

Локація: Київ, Україна

Автор: Карл Йоган Шедель

Стадія: існуючий проект

Рік: 1803

Рис. 2.10 Зовнішній вигляд будівлі [41]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Мистецький арсенал розташований у центральній частині Києва в межах історичного комплексу Печерської фортеці. Будівля формує самостійний культурний осередок, інтегрований у структуру міста, але водночас зберігає автономний характер просторового комплексу.

Планувальна структура та організація експозиції

Планувальна структура побудована за принципом анфіладного проходу через

великі виставкові зали. Внутрішній простір характеризується значними прольотами та відсутністю регулярної дрібної нарізки приміщень. Експозиційна логіка передбачає вільну трансформацію залів і можливість формування масштабних інсталяційних просторів.

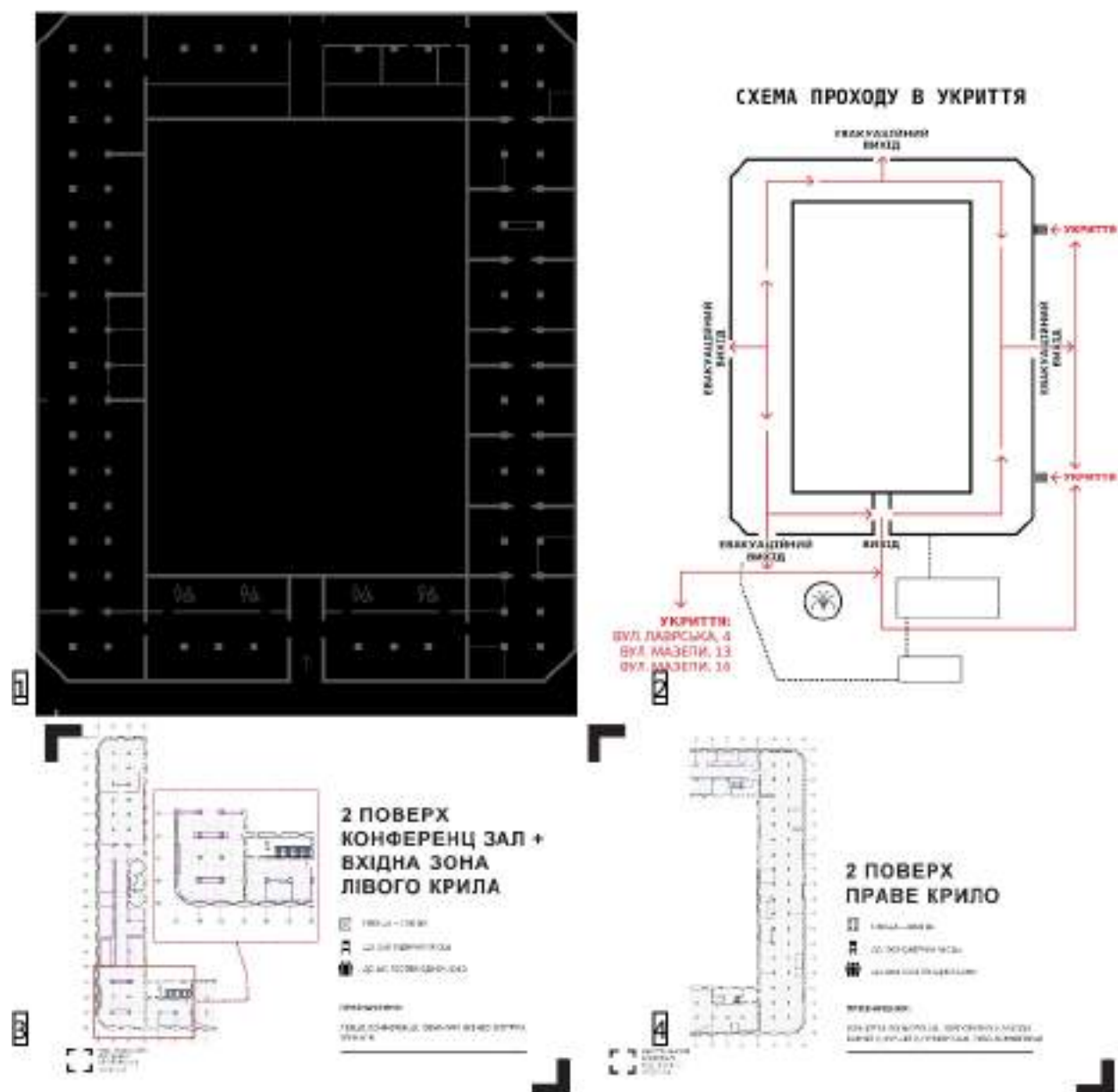

Рис.1- Загальний план будівлі [42], Рис.2- Схема проходу в укриття [43], Рис.3- Планування лівого крила [44], Рис.4- Планування правого крила [44].

Театр на подолі

Локація: Київ, Україна

Автор: Олег Дроздов (Drozдов & Partners)

Стадія: існуючий проект

Рік: 2015–2017

Рис. 2.11 Зовнішній вигляд будівлі [45]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Будівля театру інтегрована у щільну історичну забудову Подолу. Архітектурний об'єм має сучасну геометрію, що контрастує з навколишнім середовищем, але підпорядкований масштабним параметрам вулиці.

Планувальна структура та організація внутрішнього простору

Планувальна схема базується на домінуванні глядацької зали, навколо якої групуються фойє, технічні приміщення та адміністративні блоки. Простір

вибудовується вертикально, з чітким розподілом рівнів. Зала має великий проліт без внутрішніх опор, що забезпечує цілісність сценічного простору.

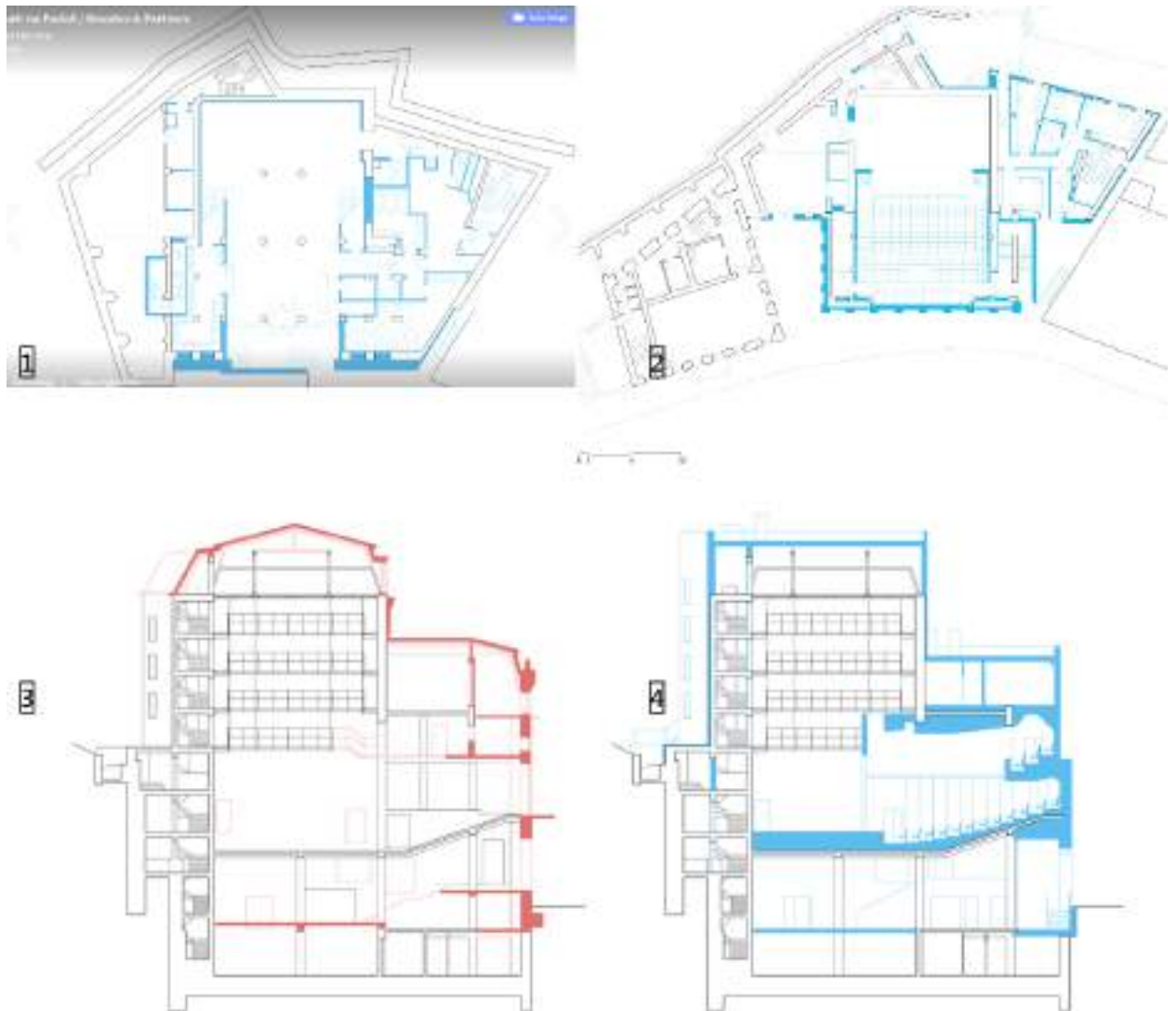

Рис.1- План першого поверху, Рис.2- План другого поверху, Рис.3- Розріз секції, Рис.4- Розріз секції [45].

Музей Революції Гідності (Музей Майдану)

Локація: Київ, Україна

Автор: Allmannwarpner

Стадія: ескізний проект

Рік: 2018

Рис. 2.12 Зовнішній вигляд будівлі [46]

Містобудівна посадка та взаємодія з оточенням

Проект Музею Революції Гідності розташований у центральній частині міста Києва, у межах історично сформованого громадського простору, безпосередньо пов'язаного з подіями Революції Гідності. Будівля інтегрується у міське середовище та формує просторовий зв'язок із прилеглими публічними просторами, зокрема алеєю Героїв Небесної Сотні.

Планувальна структура та організація внутрішнього простору

Планувальна структура музею побудована як послідовний маршрут, що організовує рух відвідувачів через систему експозиційних просторів із чітко визначеною логікою. Внутрішній простір вирішений як відкритий та гнучкий,

що дозволяє варіювати експозицію залежно від сценарію використання. Основні експозиційні зали формуються як великі єдині об'єми, пов'язані між собою безперервним рухом.

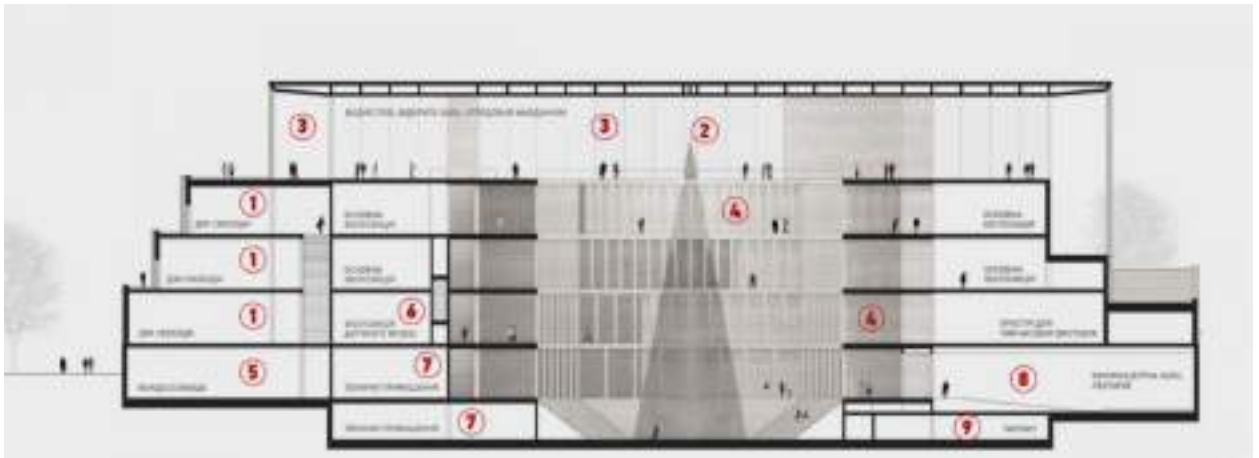

Рис.1- Розріз [47].

Висновки:

Проведений аналіз вітчизняних та зарубіжних аналогів музеїв сучасного мистецтва дозволив виявити основні тенденції формування архітектурного образу та планувальної структури подібних об'єктів. Зарубіжна практика демонструє прагнення до створення відкритих, пластично виразних об'ємів із великими безколонними просторами, гнучкими трансформованими залами та активним використанням природного освітлення через верхні світлові прорізи й атріуми. Конструктивно такі будівлі часто базуються на рамно-ферменних або просторових системах, що дозволяє формувати складну геометрію без перевантаження внутрішнього простору несучими елементами.

Українські приклади свідчать про поступову трансформацію існуючих промислових або історичних споруд у сучасні культурні центри, що підкреслює актуальність реновації індустріальних територій у структурі міста. Водночас в Україні поки що відсутні повноцінні нові архітектурні об'єкти музеїв сучасного мистецтва, спроектовані як самостійні виразні комплекси, що формують новий урбаністичний акцент.

Таким чином, проєкт Музею сучасного мистецтва на території колишньої промислової зони є актуальним у контексті ревіталізації міського середовища та створення нової культурної домінанти. Запропонований підхід поєднує компактність планувальної структури, функціональну гнучкість експозиційних просторів і виразну геометричну форму, що відповідає сучасним тенденціям музейної архітектури та особливостям обраної ділянки.

Проєкт орієнтований на інтеграцію в існуючий міський контекст, формування відкритого громадського простору та створення нової точки тяжіння для культурного життя міста.

3. МІСТОБУДІВНЕ ОБҐРУНТУВАННЯ

3.1. Історична довідка по територію забудови

(Територія Нижньої Телички, м. Київ)

Містобудівна характеристика території

Проектована ділянка розташована у південній частині історичної місцевості Нижня Теличка, на правому березі Дніпра, безпосередньо біля затоки Дніпровська. Територія знаходиться в зоні трансформації колишнього промислового поясу міста, що поступово втрачає виробничу функцію та набуває перспектив ревіталізації.

Рис. 3.1. Сучасний стан промислової території Нижньої Телички

Історичний контекст території

Назва «Теличка» має аграрне походження та пов'язана із заплавними луками, які використовувалися для випасу худоби. До початку індустріалізації територія була частиною природної заплави Дніпра.

У XX столітті територія зазнала радикальної трансформації. Було сформовано потужну промислову зону, до складу якої входили бетонні заводи, складські комплекси, інженерна інфраструктура та об'єкти енергетики (ТЕЦ-5). Промислова функція сформувала специфічний техногенний ландшафт — великомасштабну індустріальну морфологію забудови з чіткою технологічною структурою.

У XXI столітті територія почала розглядатися як резерв стратегічного розвитку Києва — зокрема в межах концепції «Київ-Сіті». Таким чином, проєкт громадського культурного об'єкта відповідає загальному вектору трансформації промислового поясу у багатофункціональний міський центр.

3.2. Містобудівна ситуація

Територія проєктування розташована в межах Нижньої Телички у місті Києві, на правому березі Дніпра, у зоні колишнього промислового поясу міста. Ділянка має важливе містобудівне положення, оскільки поєднує декілька характерних чинників: прибережне розташування, близькість до транспортної інфраструктури, наявність великих промислових і складських територій, а також перспективу подальшої ревіталізації. Саме така ситуація створює передумови для розміщення громадського культурного об'єкта — музею сучасного мистецтва.

Оточення проєктованої ділянки сформоване переважно промисловими, інженерними, складськими та транспортними об'єктами. У структурі території присутні виробничі корпуси, відкриті майданчики, під'їзні шляхи, інженерні комунікації та великі незабудовані або недостатньо ефективно використані

простори. Такий характер середовища свідчить про попередню промислову функцію Нижньої Телички, яка в сучасних умовах поступово втрачає свою актуальність і може бути переосмислена як територія громадського, культурного та рекреаційного розвитку.

Важливою особливістю містобудівної ситуації є безпосередня близькість ділянки до акваторії Дніпра. Прибережне положення формує значний ландшафтний потенціал території, відкриває можливості для організації пішохідних зв'язків, оглядових точок, відкритих громадських просторів і рекреаційних зон. Для музею сучасного мистецтва така локація є особливо цінною, оскільки архітектура будівлі може взаємодіяти не лише з міським середовищем, а й з природним ландшафтом, водною поверхнею, відкритим небом і панорамними видами.

З транспортної точки зору територія має достатньо вигідне положення. Ділянка пов'язана з основними магістральними напрямками правобережної частини Києва, зокрема з Наддніпрянським шосе та транспортною інфраструктурою в районі Південного мосту. Це забезпечує можливість під'їзду до об'єкта автомобільним транспортом, організації службових і пожежних проїздів, а також створення паркувальної зони для відвідувачів і персоналу. Водночас існуюча транспортна структура потребує впорядкування пішохідних підходів, оскільки промисловий характер території історично був орієнтований переважно на виробничий і транспортний рух, а не на комфортне перебування людини.

Пішохідна доступність території на сьогодні є недостатньо розвиненою, що характерно для більшості колишніх промислових зон. У зв'язку з цим проєкт музею передбачає необхідність формування зрозумілих і безпечних пішохідних маршрутів від зупинок громадського транспорту, паркувальних зон, прилеглих вулиць і майбутніх рекреаційних просторів уздовж Дніпра. Важливим

завданням є створення не лише окремої будівлі музею, а й цілісного громадського середовища навколо нього, яке буде зручним для відвідувачів, працівників і мешканців міста.

З містобудівної точки зору проєктований музей може виконувати роль нового культурного акценту в структурі Нижньої Телички. На відміну від існуючих промислових об'єктів, музей має відкриту громадську функцію і здатний активізувати територію, залучити відвідувачів, створити нові маршрути руху та сформувати якісніший публічний простір. Розміщення такого об'єкта відповідає сучасним тенденціям розвитку міст, коли колишні промислові території поступово трансформуються в багатофункціональні райони з культурними, рекреаційними, діловими та громадськими функціями.

Архітектурний образ музею також пов'язаний із містобудівною ситуацією. Оскільки територія має відкритий прибережний характер і сприймається з різних напрямків, будівля повинна мати виразний силует і впізнавану об'ємно-просторову композицію. Динамічна форма музею, побудована на ламаній геометрії та контрасті масивних і прозорих площин, дозволяє створити сучасний архітектурний акцент у промисловому оточенні. Такий підхід допомагає не маскувати нову функцію, а навпаки — підкреслити трансформацію території від виробничої до культурно-громадської.

Функціонально ділянка дозволяє організувати кілька важливих зон: головний підхід до музею, відкритий простір перед входом, автомобільний під'їзд, паркування, службовий під'їзд, пішохідні маршрути та озеленені ділянки. Важливо, щоб ці елементи не існували окремо, а формували єдину систему. Головний вхід до музею доцільно орієнтувати на найбільш активний пішохідний і візуальний напрямок, тоді як службові під'їзди та технічні зони необхідно розміщувати так, щоб вони не перетиналися з основними потоками відвідувачів.

Окрему увагу необхідно приділити зв'язку музею з Дніпром. Прибережне розташування дає можливість використовувати природний ландшафт як частину архітектурної концепції. Візуальні напрямки на воду, відкриті простори, озеленення та пішохідні зони можуть підсилити значення музею як громадського об'єкта. У такому випадку музей сприйматиметься не лише як окрема споруда, а як елемент більш широкої системи міського простору, пов'язаної з набережною та природним середовищем.

Таким чином, містобудівна ситуація ділянки є сприятливою для розміщення музею сучасного мистецтва. Територія Нижньої Телички має складний, але перспективний характер: з одного боку, вона сформована як промислова зона з відповідною інфраструктурою, а з іншого — має значний потенціал для ревіталізації завдяки близькості до Дніпра, великим вільним просторам і транспортній доступності. Проект музею сучасного мистецтва може стати важливим елементом оновлення цієї території, створити нову культурну домінанту та сприяти формуванню якісного громадського простору на правому березі Дніпра.

3.3. Опис генерального плану

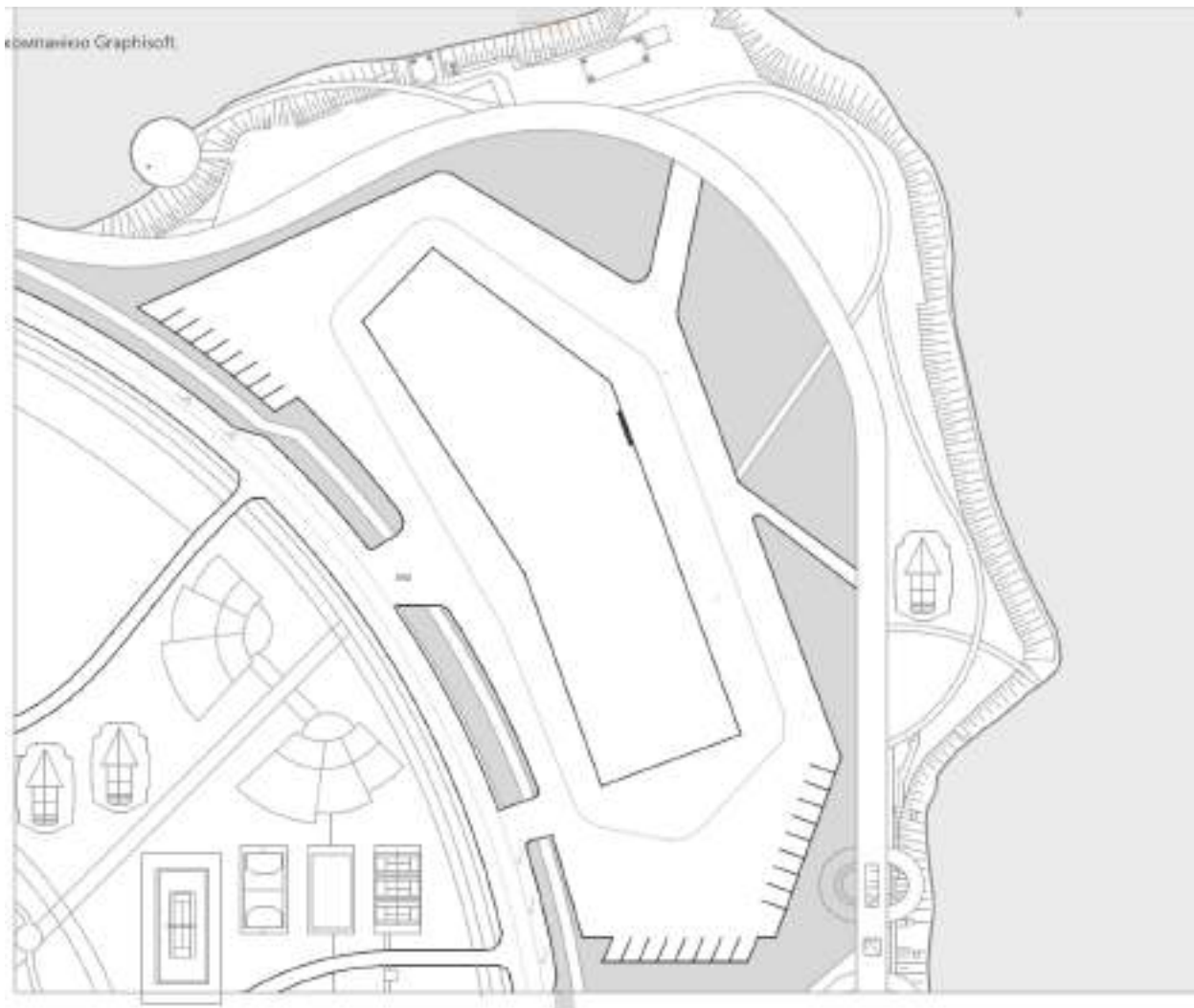

Рис. 3.3 Генеральний план

Основною ідеєю генерального плану є створення відкритого простору навколо музею, який забезпечує вільне сприйняття архітектурного об'єму з різних напрямків. Будівля розміщується на ділянці таким чином, щоб її фасади, пластика об'єму та головний вхід добре прочитувалися з боку під'їзду, пішохідних маршрутів і відкритих територій. Вільний простір навколо споруди дозволяє підкреслити її скульптурний характер і сформувати музей як виразний архітектурний акцент у прибережному середовищі.

Важливим принципом організації генерального плану є зв'язок будівлі з водним ландшафтом Дніпра. Просторова структура ділянки не перевантажується щільною забудовою, що дозволяє зберегти відкриті візуальні напрямки у бік

води та забезпечити сприйняття музею в широкому міському й природному контексті. Таким чином, архітектурний об'єкт не ізолюється від навколишнього середовища, а взаємодіє з ним через відкриті площини, підходи, оглядові напрямки та громадські простори.

Транспортна схема генерального плану передбачає організацію зручного автомобільного під'їзду до території музею. Для безпечного зниження швидкості руху та уникнення прямого конфлікту з основним транспортним потоком передбачено окремий з'їзд до території музею та окремий виїзд з неї. Таке рішення дозволяє розмежувати в'їзний і виїзний рух, зменшити ризик заторів і забезпечити більш безпечну організацію автомобільного обслуговування об'єкта.

На території передбачено відкриту автостоянку орієнтовно на 30 машиномісць для короткочасного паркування відвідувачів. Додатково у структурі будівлі запроєктовано підземний паркінг, який дозволяє розвантажити територію від надмірної кількості відкритих стоянок і зберегти вільний простір навколо музею. Таке рішення відповідає загальній концепції генплану, де пріоритет надається відкритості ділянки, пішохідному сприйняттю та візуальному розкриттю архітектури.

Пішохідна організація ділянки передбачає зручні підходи до головного входу музею, а також формування відкритих просторів для перебування відвідувачів. Перед головним входом створюється вхідна зона, яка виконує роль громадського простору та забезпечує комфортне накопичення людей перед входом до будівлі. Пішохідні маршрути пов'язують вхідну групу, відкриті майданчики, паркувальні зони та прилеглі території. Вони організовані таким чином, щоб рух відвідувачів був зрозумілим, безпечним і не перетинався безпосередньо зі службовим або інтенсивним автомобільним рухом.

Службові та технічні під'їзди передбачають можливість обслуговування будівлі, підвезення експонатів, роботи інженерних служб та доступу пожежної техніки. При цьому службові маршрути розміщуються таким чином, щоб не порушувати основний сценарій руху відвідувачів і не знижувати якість громадського простору перед музеєм. Генеральний план забезпечує можливість під'їзду пожежних автомобілів до будівлі та організацію необхідних проїздів навколо об'єкта.

Композиційно генеральний план побудований на поєднанні головного музейного об'єму, відкритих підходів, автомобільного обслуговування, паркувальних зон і вільних громадських просторів. Будівля не сприймається як ізольований об'єкт, а працює разом із навколишньою територією. Відкритість генплану дозволяє максимально розкрити фасади музею, підкреслити його пластичну форму та забезпечити комфортне сприйняття архітектури з різних точок огляду.

Таким чином, генеральний план музею сучасного мистецтва сформовано з урахуванням функціональної зручності, транспортної безпеки, пішохідної доступності, відкритості до водного ландшафту та необхідності створення якісного громадського простору. Прийняте рішення дозволяє поєднати музейну функцію, транспортне обслуговування, паркування, озеленення та візуальне розкриття архітектурного образу будівлі в єдину містобудівну систему.

3.3.1. Функціональне зонування території

Функціональне зонування генерального плану музею сучасного мистецтва сформовано з урахуванням громадського призначення об'єкта, його прибережного розташування та необхідності організації зручного доступу для відвідувачів, персоналу, службового транспорту й пожежної техніки. Територія поділяється на декілька основних функціональних зон: зону розміщення будівлі музею, вхідну громадську зону, пішохідні простори, транспортно-паркувальну

зону, службову зону завантаження, озеленені ділянки та зону підземного паркінгу.

Основним елементом генерального плану є будівля музею, розміщена таким чином, щоб забезпечити її вільне сприйняття з боку під'їзду, відкритих просторів та прибережного середовища. Навколо об'єкта передбачено відкритий простір, який дозволяє розкрити головні фасади, підкреслити динамічну форму будівлі та забезпечити огляд музею з різних напрямків. Таке рішення відповідає характеру музею сучасного мистецтва як виразного громадського та культурного акценту.

Головна вхідна зона організована з боку основного підходу до будівлі. Вона виконує функцію простору накопичення відвідувачів перед входом, забезпечує зручний доступ до вестибюльної групи та формує перше враження від архітектурного об'єкта. Відкритий простір перед музеєм не перевантажений зайвими елементами, що дозволяє зберегти візуальну відкритість фасадів і підкреслити зв'язок будівлі з навколишнім середовищем.

Транспортно-паркувальна зона розміщена таким чином, щоб забезпечити зручний під'їзд автомобілів без конфлікту з основними пішохідними маршрутами. На території передбачено відкриту автостоянку на 27 машиномісць. Додатково в структурі об'єкта запроєктовано підземний паркінг на 30 машиномісць, що дозволяє зменшити навантаження на відкриту територію та зберегти більше простору для пішохідних і озелених зон.

Окремо виділено службову зону завантаження, розташовану біля ресторанно-кухонного блоку. Вона призначена для підвезення продуктів, господарського обслуговування та забезпечення роботи ресторанної частини музею. Розміщення завантажувальної зони відокремлено від головного входу, що дозволяє не змішувати потоки відвідувачів і службового транспорту.

Озеленені ділянки займають значну частину території та виконують просторово-організаційну, рекреаційну й екологічну функцію. Вони

пом'якшують вплив транспортних проїздів, формують комфортніше середовище для перебування відвідувачів і забезпечують зв'язок музею з прибережним ландшафтом Дніпра. Загальна площа озеленення становить 4015 м², що складає приблизно 36,5 % від площі ділянки.

3.3.2. Рух пішоходів і транспорту

Організація руху пішоходів і транспорту на генеральному плані вирішена з урахуванням безпеки, зручності користування та розділення основних функціональних потоків. На території передбачено окремий в'їзд і окремий виїзд для автомобільного транспорту. Таке рішення дозволяє уникнути зустрічного руху на одній ділянці проїзду, зменшити ризик конфліктних ситуацій і забезпечити плавне включення автомобілів у загальний транспортний потік.

Для підвищення безпеки автомобільного руху в'їзд на територію музею організовано не безпосередньо з основного транспортного потоку, а через спеціальну в'їзну кишеню зі смугою уповільнення. Таке рішення дозволяє автомобілю поступово знизити швидкість перед заїздом на територію музею, не створюючи перешкод для руху транспорту на основній дорозі. Аналогічно виїзд з території передбачено через окрему виїзну кишеню, що забезпечує більш безпечне включення автомобіля в основний транспортний потік.

Основний в'їзд на територію музею організовано з боку під'їзної дороги. Він забезпечує доступ до відкритої автостоянки, зони посадки та висадки відвідувачів, а також до в'їзду в підземний паркінг. Виїзд з території передбачено окремо, що дозволяє розділити напрямки руху та зробити транспортну схему більш зрозумілою для відвідувачів. У структурі будівлі передбачено підземний паркінг на 30 машиномісць з одним в'їздом-виїздом.

Пішохідний рух організовано від відкритої автостоянки, підходів до території та прилеглих громадських просторів у напрямку головного входу до музею.

Основні пішохідні маршрути проходять через відкриті простори перед будівлею та забезпечують зручний доступ до вхідно-вестибюльної групи. Пішохідні шляхи відокремлені від основних транспортних потоків, що підвищує безпеку пересування відвідувачів.

Службовий рух передбачено окремо від основного потоку відвідувачів. Завантажувальна зона ресторану розміщена з боку, який дозволяє забезпечити підвезення продуктів та господарських матеріалів без перетину з головним пішохідним маршрутом. Це рішення сприяє чіткому розділенню громадської та службової функцій на території.

Для забезпечення пожежної безпеки навколо будівлі передбачено проїзд шириною 7 м, що дозволяє організувати під'їзд пожежної техніки до основних фасадів будівлі. Пожежний проїзд інтегровано в загальну систему транспортного обслуговування території та не порушує композиційну відкритість генерального плану. Таке рішення забезпечує можливість оперативного доступу пожежної машини до будівлі у разі надзвичайної ситуації.

Таким чином, схема руху пішоходів і транспорту забезпечує розділення основних потоків: відвідувачів, автомобільного транспорту, службового обслуговування та пожежної техніки. Це дозволяє створити безпечне, зрозуміле й функціонально зручне середовище для роботи музею.

3.3.3. Техніко-економічні показники генерального плану

Техніко-економічні показники генерального плану визначають співвідношення основних функціональних елементів території: площі ділянки, забудови та твердого покриття, озеленення, відкритого паркування і підземного паркінгу.

Техніко-економічні показники генерального плану:

Загальна площа ділянки — 11 000 м²

Площа забудови та твердого покриття — 6 985 м²

Площа озеленення — 4 015 м²

Відсоток забудови та твердого покриття — 63,5 %

Відсоток озеленення — 36,5 %

Кількість відкритих машиномісць — 27

Кількість машиномісць у підземному паркінгу — 30

Загальна кількість машиномісць — 57

Ширина пожежного проїзду — 7 м

Організація в'їзду та виїзду — окремий в'їзд і окремий виїзд з території

Організація паркінгу — відкрита автостоянка та підземний паркінг

4. АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНЕ РІШЕННЯ

Архітектурно-планувальне рішення музею сучасного мистецтва у місті Києві сформовано з урахуванням функціонального призначення об'єкта, містобудівного положення ділянки, характеру прибережного середовища Нижньої Телички та необхідності створення виразного громадського культурного простору. Проектована будівля розглядається не лише як місце для експонування творів мистецтва, а як цілісне архітектурне середовище, у якому поєднуються виставкова, громадська, освітня, адміністративна, ресторанна та допоміжна функції.

Основним завданням архітектурно-планувального рішення є створення логічної та зручної структури музею, що забезпечує зрозумілий рух відвідувачів, розділення публічних і службових потоків, можливість проведення виставок різного формату, а також комфортне функціонування всіх допоміжних і технічних приміщень. У планувальній структурі будівлі враховано необхідність організації головного входу, вхідно-вестибюльної групи, експозиційного блоку, громадсько-культурного блоку, адміністративно-складських приміщень, технічних зон, підземного паркінгу та споруди цивільного захисту.

Будівля музею має складну пластичну форму, що відповідає характеру сучасного мистецтва та підкреслює її роль як культурного акценту в міському середовищі. Архітектурний образ формується через поєднання динамічної геометрії, ламаних площин, контрасту масивних і прозорих поверхонь, а також відкритості до навколишнього простору. Таке рішення дозволяє сприймати музей не як нейтральну функціональну споруду, а як самостійний архітектурний об'єкт, що бере участь у формуванні нового образу прибережної території.

4.1. Художня концепція будівлі

Художня концепція музею сучасного мистецтва базується на ідеї архітектури як просторового продовження мистецького досвіду. Будівля музею повинна не лише забезпечувати умови для розміщення експозицій, а й сама формувати емоційне враження відвідувача. Саме тому архітектурний образ об'єкта вирішено як динамічну скульптурну форму, що відображає характер сучасного мистецтва — експериментальність, рух, фрагментарність, зміну перспектив і пошук нових засобів виразності.

Форма будівлі побудована на використанні ламаної геометрії, нахилених площин і виразних об'ємних акцентів. Такий підхід дозволяє відійти від традиційного образу музею як статичної прямокутної споруди та створити більш активний, сучасний і впізнаваний архітектурний силует. Динаміка форми підкреслює зв'язок об'єкта з мистецтвом ХХІ століття, яке часто працює з нестандартними просторовими рішеннями, новими матеріалами та відкритими інтерпретаціями.

Важливим елементом художньої концепції є контраст між масивністю та прозорістю. Верхні об'єми будівлі сприймаються як більш монументальні, пластично виразні та скульптурні, тоді як перший рівень має більший ступінь відкритості завдяки використанню скляних площин. Таке поєднання створює подвійний характер архітектури: з одного боку, музей виглядає значущим громадським об'єктом, а з іншого — залишається відкритим і доступним для відвідувачів.

4.2. Функціональне зонування будівлі

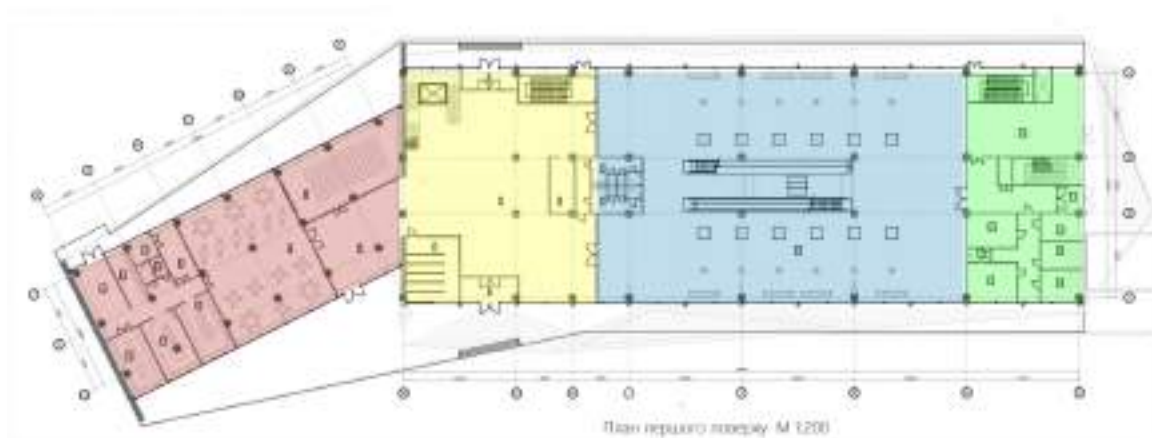

Рис. 4.1. Схема функціонального зонування першого поверху музею сучасного мистецтва

Функціональне зонування будівлі музею сучасного мистецтва сформовано відповідно до структури внутрішніх процесів, характеру експозиційної діяльності та необхідності чіткого розділення публічних, громадських, експозиційних і службових функцій. Планувальна організація будівлі побудована таким чином, щоб забезпечити зрозумілу орієнтацію відвідувачів, логічну послідовність переміщення між функціональними зонами та зручне обслуговування об'єкта.

На схемі функціонального зонування першого поверху основні блоки виділено кольором. Вхідно-вестибюльна група позначена жовтим кольором, блок громадського обслуговування — червоним, експозиційний блок — синім, адміністративно-складський блок — зеленим. Таке кольорове виділення дозволяє наочно відобразити функціональну структуру будівлі та взаємозв'язки між її окремими частинами.

Вхідно-вестибюльна група, позначена жовтим кольором, є центральною зоною первинного прийому відвідувачів. До її складу входять тамбур, вестибюль, гардероб, рецепція, касова зона, санітарні вузли, а також вертикальні комунікації — сходи та ліфт. Саме через цю частину будівлі здійснюється основний доступ до музею, тому вона виконує не лише комунікаційну, а й представницьку функцію. Вхідно-вестибюльна група формує перше враження

від простору музею та забезпечує зручний розподіл потоків відвідувачів у різні функціональні зони.

Блок громадського обслуговування, виділений червоним кольором, розміщено в лівому крилі будівлі. До його складу входять ресторан, кухня, допоміжні та побутові приміщення, а також багатофункціональний зал і фое до нього. Ця зона орієнтована на громадську активність, проведення супровідних культурних подій, лекцій, зустрічей та відпочинок відвідувачів. Функціонально цей блок є важливим доповненням до основної музейної програми, оскільки розширює сценарії використання будівлі та робить музей не лише виставковим, а й суспільно-комунікативним простором.

Експозиційний блок, позначений синім кольором, є основною функціональною частиною музею. Саме тут розташовується головний виставковий простір, призначений для постійної та тимчасової експозиції, демонстрації скульптур, інсталяцій та інших об'єктів сучасного мистецтва. У межах цього блоку також передбачено ескалатори, які забезпечують вертикальний зв'язок між поверхами та формують характерний внутрішній просторовий акцент. Відкрите планування експозиційного блоку дозволяє гнучко організовувати виставкове середовище та адаптувати його до різних типів експозицій.

Адміністративно-складський блок, виділений зеленим кольором, розміщено у правій частині будівлі. До його складу входять адміністративні приміщення, кабінети працівників, фондосховища, складські та допоміжні приміщення, а також службові санітарні вузли. Ця зона має більш ізольований характер і забезпечує внутрішню роботу музею, зберігання експонатів, організацію адміністративної діяльності та обслуговування виставкового процесу. Її відокремлення від основних публічних просторів дозволяє уникнути перетину службових і відвідувальних потоків.

Таким чином, функціональне зонування будівлі побудоване за принципом чіткого розподілу основних процесів: прийому відвідувачів, громадського

обслуговування, експозиційної діяльності та службового забезпечення. Така структура дозволяє забезпечити зручне користування будівлею, ефективну організацію внутрішніх зв'язків і цілісне функціонування музею як сучасного культурного об'єкта.

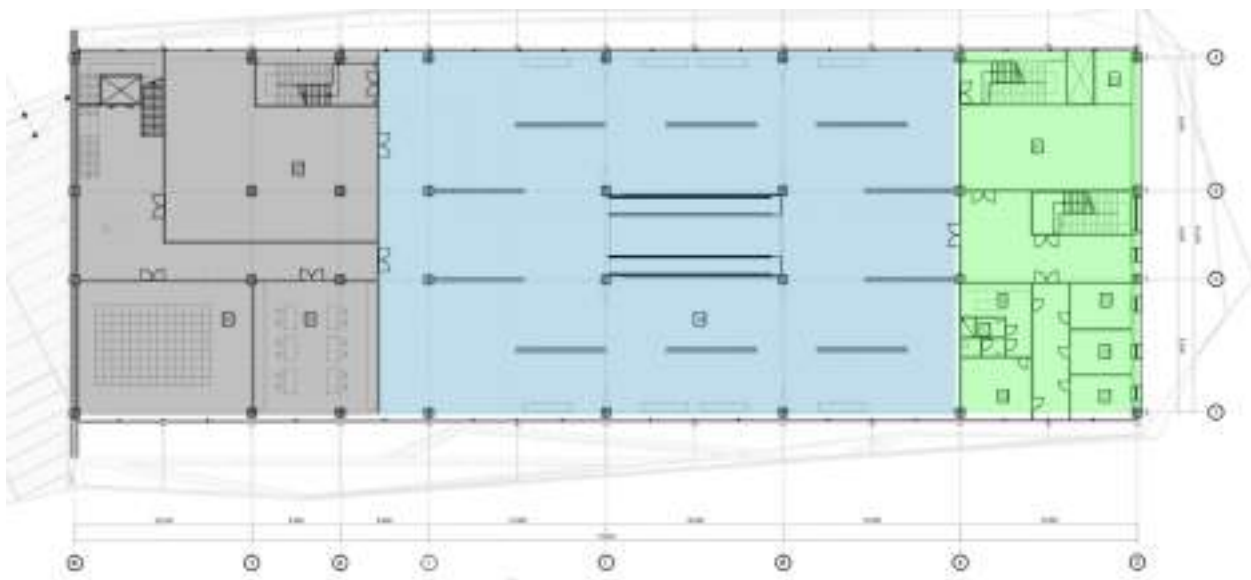

Рис. 4.2. Схема функціонального зонування другого поверху музею сучасного мистецтва

На другому поверсі функціональна структура будівлі частково зберігає логіку першого рівня, однак доповнюється новими просторами культурно-освітнього призначення. У межах плану другого поверху експозиційний блок, позначений синім кольором, та адміністративно-складський блок, позначений зеленим кольором, зберігають свій функціональний характер. Водночас у лівій частині плану формується окрема зона громадсько-культурного використання, що на схемі виділена сірим кольором.

Синій блок на другому поверсі продовжує виконувати функцію основного експозиційного простору музею. Тут розташовано виставкові площі для демонстрації творів сучасного мистецтва, що логічно пов'язані з експозиційною зоною першого поверху через систему вертикальних комунікацій. Простір залишається відкритим і гнучким, що дозволяє адаптувати його до різних форматів виставок, інсталяцій та мистецьких подій. Важливу роль у

функціональній організації цього блоку відіграють ескалатори, які забезпечують зручний зв'язок між рівнями та формують характерний внутрішній акцент у композиції інтер'єру.

Зелений блок зберігає адміністративно-службову та допоміжну функцію. У цій частині будівлі розташовано адміністративні, технічні та допоміжні приміщення, які забезпечують функціонування музею, роботу персоналу, організацію внутрішніх процесів та зберігання матеріалів. Ізольоване розміщення цього блоку дає змогу зменшити перетин службових і відвідувальних потоків та забезпечити більш чітке функціональне розмежування внутрішнього простору.

Сірий блок, розташований над вхідно-вестибюльною частиною першого поверху, виконує окрему громадсько-культурну та освітню функцію. У його складі передбачено лекційний зал, перформанс-залу та медіатеку. Ця зона орієнтована на проведення лекцій, презентацій, освітніх подій, камерних мистецьких заходів і роботу з мультимедійним контентом. Її функціональне виділення є важливим, оскільки вона розширює програму музею та перетворює його не лише на виставковий, а й на комунікативний і освітній центр.

Особливістю функціональної організації другого поверху є те, що сірий блок має окремий вертикальний зв'язок із вестибюлем першого поверху через сходи та ліфт. Завдяки цьому відвідувачі можуть потрапити до лекційного залу, перформанс-зали та медіатеки без необхідності проходити через основний експозиційний простір. Таке рішення є функціонально доцільним, оскільки дозволяє незалежно використовувати громадсько-освітній блок для проведення окремих заходів, не порушуючи сценарій роботи експозиційної частини музею.

Таким чином, план другого поверху поєднує три основні функціональні складові: експозиційну, адміністративно-службову та громадсько-освітню. Подібне зонування забезпечує гнучке використання музею, дозволяє розділити

різні типи активності та формує багатофункціональну внутрішню структуру будівлі.

Підземний рівень будівлі має подвійне функціональне призначення та поєднує зону паркування і зону цивільного захисту. На схемі функціонального зонування підземного рівня паркінг позначено сірим кольором, а блок укриття — блакитним. Таке планувальне рішення дозволяє раціонально використовувати підземний простір будівлі та поєднати транспортну й безпекову функції в єдиній структурі.

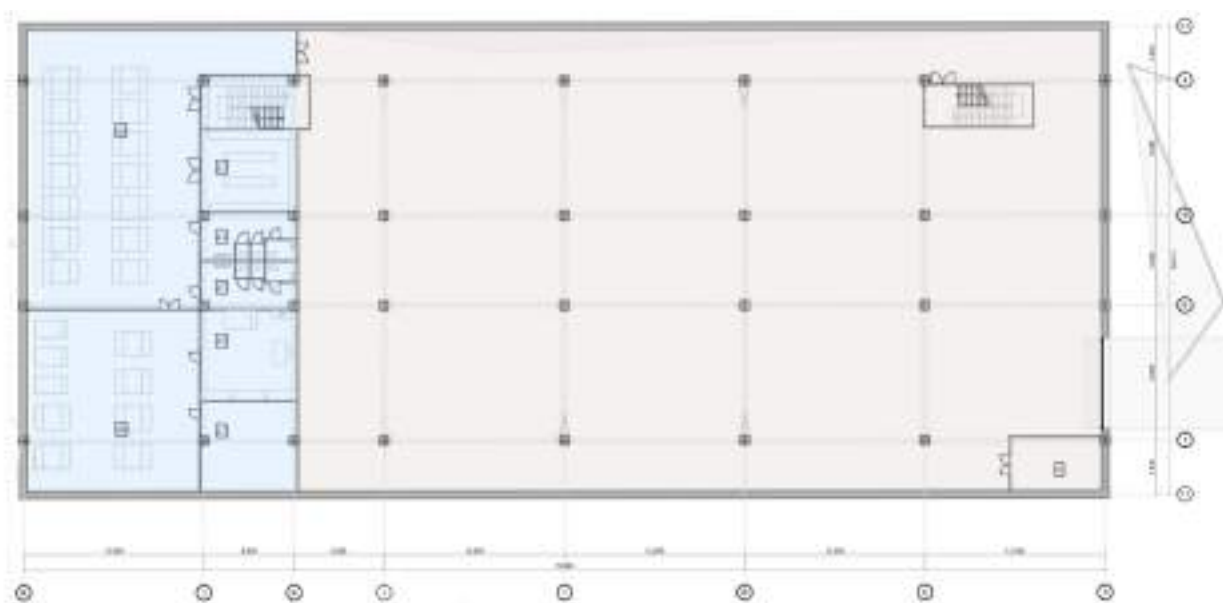

Рис. 4.3. Планувальна організація підземного рівня: паркінг та зона цивільного захисту

Основну частину підземного рівня займає паркінг, розрахований на 30 машиномісць. Його розташування забезпечує зручне зберігання автомобілів відвідувачів і персоналу без перевантаження відкритої території ділянки. В'їзд до підземного паркінгу організовано окремо, що дозволяє зручно включити його в загальну транспортну схему об'єкта. Розміщення паркінгу на підземному рівні є доцільним з точки зору збереження відкритого характеру генерального плану, візуального розкриття фасадів музею та формування більшої кількості вільного простору на поверхні ділянки.

Поряд із паркінгом розташовано зону цивільного захисту, яка виконує функцію укриття. Ця частина підземного рівня вирішена як самостійний функціональний блок із необхідним набором приміщень для тимчасового перебування людей у разі надзвичайної ситуації. До складу укриття входять основне приміщення укриття, додаткове приміщення укриття, приміщення запасів води та засобів першої необхідності, медичний пост, технічне приміщення, жіночий і чоловічий санвузли, а також пост охорони.

Планувальна організація блоку укриття є продуманою та функціонально обґрунтованою. Наявність окремих санітарних вузлів, медичного поста та приміщення запасів води забезпечує можливість автономного перебування людей протягом необхідного часу. Технічне приміщення забезпечує роботу інженерних систем, а пост охорони дозволяє організувати контроль доступу та внутрішній порядок у межах укриття. Завдяки такому набору приміщень зона цивільного захисту не є формальною, а вирішується як повноцінний безпечний простір, інтегрований у загальну структуру будівлі.

Важливою перевагою підземного рівня є його функціональна логічність: паркінг і укриття об'єднані в межах одного рівня, однак мають чітке планувальне розмежування. Це дозволяє забезпечити зручність щоденного користування паркінгом і водночас створити окремий, організований та безпечний блок цивільного захисту. У цілому підземний рівень доповнює архітектурно-планувальну структуру музею, підвищує комфорт користування будівлею та відповідає сучасним вимогам до безпеки громадських об'єктів.

4.4. Об'ємно-просторова композиція будівлі

Рис. 4.4. Головний фасад музею сучасного мистецтва

Об'ємно-просторова композиція музею сучасного мистецтва сформована на основі поєднання динамічних геометричних об'ємів, контрасту масивних і прозорих площин, а також виразної горизонтальної композиції, витягнутої вздовж ділянки. Архітектурне рішення будівлі підпорядковане ідеї створення впізнаваного сучасного культурного об'єкта, який сприймається як скульптурна форма в міському середовищі.

Головний фасад будівлі вирішено як композицію з виразною пластикою, що поєднує монолітну оболонку верхнього об'єму та відкритий застклений перший рівень. Верхня частина фасаду має більш масивний і цілісний характер, завдяки чому формується образ монументальної архітектурної оболонки. Водночас нижній рівень максимально розкритий за рахунок значного застклення, що підкреслює публічний характер будівлі та забезпечує візуальний зв'язок внутрішнього простору із зовнішнім середовищем.

Характерною особливістю фасаду є використання ламаних ліній, похилих площин і великих геометричних прорізів, що формують динамічний архітектурний образ. Таке рішення підкреслює сучасний характер музею та відповідає загальній художній концепції об'єкта, пов'язаній із пластикою

форми, асиметрією та відмовою від традиційної статичної композиції. Фасад не є нейтральною оболонкою, а виступає активним елементом архітектурного образу будівлі.

Важливу роль у композиції відіграє нависаючий об'єм, який акцентує головний вхід до музею та формує захищений простір перед вхідною групою. Завдяки цьому створюється виразний архітектурний акцент, що підсилює сприйняття входу як головної точки доступу до будівлі. Одночасно такий прийом надає фасаду пластичної напруги та візуальної динаміки.

Матеріальне вирішення фасаду базується на поєднанні архітектурного бетону та скла. Бетон підкреслює монументальність, геометричну чіткість і скульптурність основного об'єму, тоді як скло забезпечує легкість, прозорість і відкритість першого поверху. Контраст цих матеріалів дозволяє досягти виразної художньої мови та підсилює образ будівлі як музею сучасного мистецтва.

Таким чином, головний фасад музею є важливим елементом загальної об'ємно-просторової композиції, оскільки поєднує функціональність, пластичну виразність і сучасний архітектурний образ. Він формує перше враження про будівлю, підкреслює її громадське значення та виступає композиційним акцентом у структурі всієї ділянки.

5. ДИЗАЙН ІНТЕР'ЄРУ

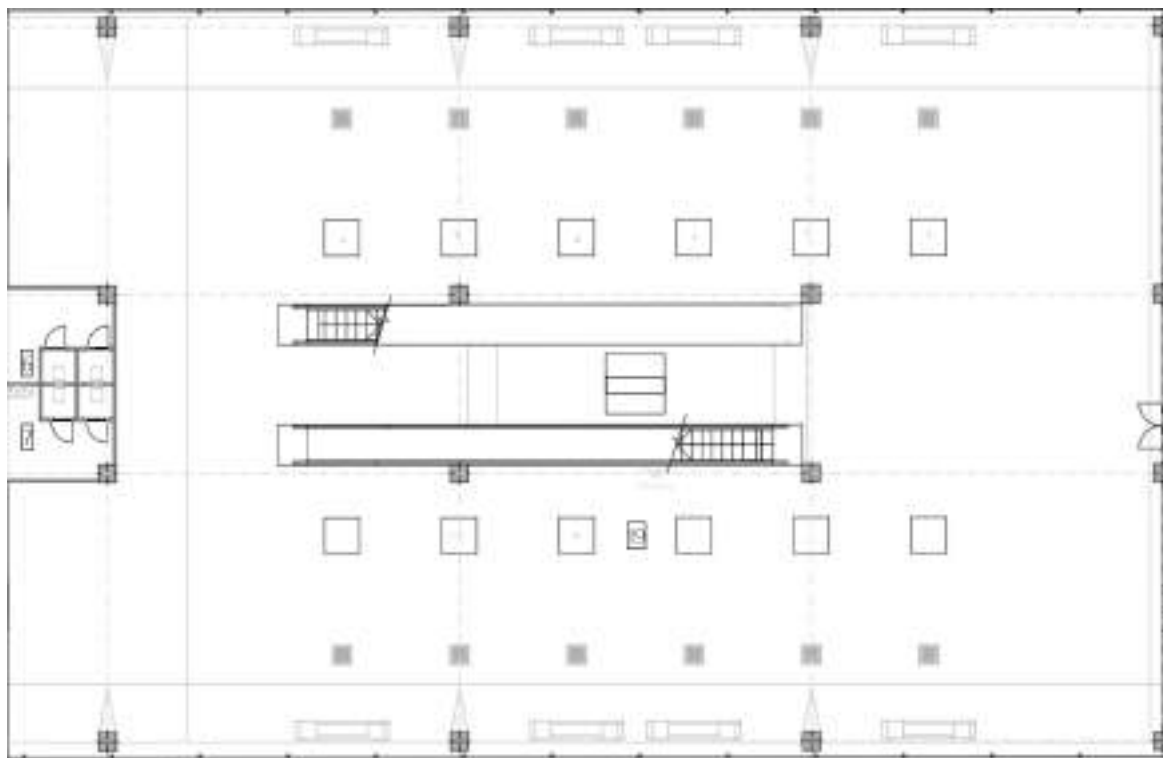

Рис. 5.1. Приміщення, для якого розроблявся інтер'єр, на плані першого поверху.

Інтер'єр експозиційного простору вирішено як відкрите музейне середовище, у якому архітектура не конкурує з мистецькими об'єктами, а створює для них нейтральне, виразне й емоційно насичене тло. Основною ідеєю інтер'єру є поєднання монументальності, відкритості та камерних точок сприйняття. Завдяки значній площі залу, великій висоті простору, контрольованому природному освітленню та вільному розміщенню експонатів відвідувач має можливість сприймати експозицію з різних ракурсів.

Просторовою домінантою інтер'єру є зона ескалаторів, що проходить через експозиційний простір і забезпечує вертикальний зв'язок між поверхами. Ескалатори виконують не лише транспортну функцію, а й формують динамічний сценарій руху відвідувача. Під час підйому або спуску людина бачить зал з різних висотних точок, тому експозиційний простір сприймається не статично, а як послідовність змінних кадрів.

Безпосередньо над зоною ескалаторів передбачено атріумний проріз квадратної форми. Він забезпечує надходження верхнього природного світла в центральну частину залу, підкреслює вертикальну композицію простору та акцентує головну комунікаційну вісь інтер'єру. Завдяки цьому зона ескалаторів стає не лише функціональним елементом, а й важливою просторовою домінантою всього експозиційного залу.

Додатковими акцентами інтер'єру є скульптурні об'єкти, розміщені на окремих подіумах, а також вертикальний водний елемент із підсвіткою. Скульптури формують ритм руху в залі та створюють окремі точки зупинки для відвідувачів. Водний елемент працює як емоційний і візуальний акцент, що підсилює атмосферу простору та додає йому більш живого, сенсорного характеру.

Рис. 5.2. Інтер'єр експозиційного простору з ескалаторами та скульптурною експозицією.

У внутрішньому просторі будівлі підпорядкованість елементів досягається через поєднання нейтрального фону та виразних акцентів. Основним фоном для експозиції виступають світлі бетонні поверхні стін, колон і підлоги. Вони не

перевантажують простір і дозволяють зосередити увагу на творах мистецтва. Водночас бетонні колони та похилі площини підтримують загальну архітектурну мову будівлі, пов'язану з масивністю, пластикою та динамікою форми.

Дерев'яне оздоблення стелі виконує важливу роль у формуванні атмосфери інтер'єру. Воно пом'якшує сприйняття бетонного простору, додає тепла та створює більш комфортне середовище для перебування людини. Контраст між холодною фактурою бетону, прозорістю скла та теплою текстурою дерева дозволяє уникнути надмірної суворості інтер'єру й сформувати збалансований музейний простір.

Значну роль у формуванні інтер'єру відіграють світлопрозорі огорожувальні конструкції. Великі площини застеклення забезпечують візуальний зв'язок внутрішнього простору музею із зовнішнім середовищем, однак завдяки застосуванню системи подвійного фасаду пряме сонячне випромінювання не потрапляє безпосередньо на експозицію. Подвійний фасад виконує роль захисної оболонки, що пом'якшує інсоляцію, сприяє формуванню більш рівномірного природного освітлення та покращує мікрокліматичні характеристики внутрішнього середовища.

Завдяки такому рішенню інтер'єр не сприймається ізольованим від зовнішнього простору, але водночас зберігає необхідні умови для експонування творів мистецтва. Відвідувачі мають візуальний контакт із навколишнім середовищем, фасадною оболонкою та прибережним ландшафтом, але експонати захищені від небажаного прямого сонячного впливу.

Світло-технічне рішення

Світлотехнічне рішення інтер'єру базується на поєднанні природного та штучного освітлення. Природне світло надходить у простір музею через великі застеклені площини фасаду, однак завдяки системі подвійного фасаду воно є

розсіяним і контрольованим. Це дозволяє забезпечити м'яке денне освітлення інтер'єру без негативного впливу прямих сонячних променів на експонати. Таким чином, система фасаду виконує не лише естетичну, але й функціональну роль, створюючи комфортні умови для експонування творів мистецтва.

Особливе значення у світловій організації простору має атриум, розташований над ескалаторами. Через верхній світловий проріз природне освітлення потрапляє до центральної частини залу та акцентує головну вертикальну комунікацію. Верхнє світло візуально підсилює просторову структуру інтер'єру, виділяє зону ескалаторів як композиційний центр і сприяє кращій орієнтації відвідувачів у просторі.

Основне штучне освітлення забезпечується системою точкових і лінійних світильників, інтегрованих у площину стелі. Точкові світильники формують локальні акценти на окремих експозиційних об'єктах, а лінійні підкреслюють напрямок руху та геометрію інтер'єру. У вечірній час штучне освітлення формує більш камерну атмосферу, виділяє скульптурну експозицію, вертикальний водний елемент та основні маршрути пересування відвідувачів.

Світлотехнічне обладнання передбачається на основі LED-світильників, що забезпечує енергоефективність, довговічність та можливість регулювання світлових сценаріїв залежно від характеру експозиції. Для музейного середовища це особливо важливо, оскільки освітлення повинно одночасно забезпечувати комфортне перебування людей, якісне сприйняття експонатів та дотримання умов їх збереження.

Способи досягнення ергономічної відповідності

Ергономічна відповідність інтер'єру забезпечується насамперед відкритістю планування та достатньою шириною шляхів руху між експонатами. Експозиційні об'єкти розміщуються таким чином, щоб відвідувачі могли вільно переміщуватися залом, зупинятися біля окремих творів мистецтва та оглядати їх

з різних боків. Відстані між подіумами й вітринами мають забезпечувати комфортне перебування як окремих відвідувачів, так і невеликих груп.

Для короткочасного відпочинку в інтер'єрі передбачено лави вздовж скляних огорожень. Їх розміщення не заважає основному руху, але створює можливість паузи під час огляду експозиції. Це важливо для музейного простору, оскільки тривале перебування в залах потребує чергування руху, споглядання та відпочинку.

Вертикальні комунікації організовані за допомогою ескалаторів, сходів і ліфта, що забезпечує доступність простору для різних груп відвідувачів. Наявність ліфта дозволяє користуватися будівлею маломобільним групам населення, а ескалатори забезпечують зручний і зрозумілий рух між поверхами для основного потоку відвідувачів.

Психофізіологічна відповідність

Психофізіологічна відповідність інтер'єру досягається через баланс матеріалів, освітлення, масштабу та ритму простору. Світлі бетонні поверхні створюють спокійне нейтральне тло, яке не перевантажує зорове сприйняття. Дерев'яна стеля додає відчуття тепла та психологічного комфорту, а великі скляні площини забезпечують контакт із зовнішнім середовищем без прямого сонячного навантаження на експозицію.

Важливим чинником є також організація простору без надмірної візуальної насиченості. Інтер'єр не перевантажений кольором або декоративними деталями, тому відвідувач може зосередитися на експозиції. Скульптурні об'єкти виділяються на нейтральному фоні, а сам простір підтримує спокійне, зосереджене та водночас емоційно виразне сприйняття мистецтва.

Атріумне верхнє освітлення над ескалаторами позитивно впливає на сприйняття простору, оскільки створює відчуття відкритості, вертикального розвитку та зв'язку з природним світлом. При цьому подвійний фасад і контрольована

система освітлення дозволяють уникнути різких світлових контрастів, які могли б втомлювати відвідувача або заважати сприйняттю експозиції.

Водний елемент із підсвіткою створює додатковий сенсорний ефект. Візуальне сприйняття води, відблиски світла та вертикальна форма цього елемента підсилюють атмосферу залу та роблять інтер'єр більш запам'ятовуваним. Такий прийом допомагає уникнути сухості музейного простору та формує емоційний центр у межах експозиційної зони.

Соціально-психологічна відповідність

Соціально-психологічна відповідність простору забезпечується можливістю різних сценаріїв використання. Експозиційний зал може працювати як простір індивідуального огляду, групових екскурсій, презентацій, мистецьких подій або тимчасових виставок. Відкрите планування дозволяє адаптувати розміщення експонатів і маршрутів залежно від конкретної експозиції.

Простір передбачає як активний рух, так і зони спокійного перебування. Відвідувач може пересуватися між експонатами, зупинятися біля скульптур, сидіти біля вікон, спостерігати за простором або рухом інших людей. Така різноманітність сценаріїв створює більш живе музейне середовище та сприяє соціальній взаємодії.

Важливим є також те, що експозиційний простір візуально відкритий і зрозумілий. Відвідувач легко орієнтується в залі, бачить основні напрямки руху, вертикальні комунікації та зони експозиції. Це зменшує відчуття дезорієнтації та робить перебування в музеї комфортнішим.

Гігієнічна відповідність

Гігієнічна відповідність інтер'єру забезпечується використанням довговічних, зносостійких і придатних до регулярного очищення матеріалів. Бетонні та каменеподібні поверхні підлоги, стін і подіумів є практичними для

громадського простору з інтенсивним відвідуванням. Вони витримують значне експлуатаційне навантаження та не потребують складного догляду.

Скляні огорожувальні конструкції забезпечують доступ природного світла та візуальний контроль простору. Водночас система подвійного фасаду дозволяє краще контролювати інсоляцію, зменшувати перегрів внутрішнього простору та підтримувати комфортні умови перебування. Для експозиційного залу це має особливе значення, оскільки музейне середовище потребує стабільного мікроклімату.

Для підтримання гігієнічних умов у приміщенні передбачається ефективна система вентиляції та кондиціонування, що є особливо важливим для експозиційних залів із великою кількістю відвідувачів. Стабільний мікроклімат також необхідний для збереження творів мистецтва, оскільки експонати потребують захисту від надмірної вологості, перегріву та різких температурних коливань.

Дерев'яне оздоблення стелі передбачається з відповідною обробкою поверхні, що забезпечує довговічність, пожежну безпеку та можливість експлуатації в громадському інтер'єрі. Усі матеріали мають відповідати вимогам безпеки, зносостійкості та комфортного перебування людей у музейному середовищі.

Висновок до розділу

Таким чином, дизайн інтер'єру експозиційного простору музею сучасного мистецтва спрямований на створення відкритого, гнучкого та емоційно виразного середовища. Поєднання монументальних бетонних конструкцій, скляних огорожень, системи подвійного фасаду, атріумного верхнього освітлення, дерев'яної стелі, акцентного штучного освітлення та скульптурної експозиції формує сучасний музейний простір, у якому архітектура підтримує мистецтво та водночас сама стає частиною емоційного досвіду відвідувача.

6. КОНСТРУКТИВНЕ РІШЕННЯ

Будівля музею сучасного мистецтва в місті Києві запроєктована як громадська будівля культурного призначення з двома наземними поверхами та підземним рівнем. У підземному рівні передбачено паркінг, технічні приміщення та зону цивільного захисту. Наземна частина будівлі включає вхідно-вестибюльну групу, експозиційні простори, громадсько-культурний блок, адміністративно-складські приміщення та допоміжні зони.

Рівень відповідальності будівлі приймається як клас наслідків СС2. Таке рішення обґрунтовується громадською функцією об'єкта, перебуванням значної кількості відвідувачів, наявністю підземного рівня, укриття, великих експозиційних просторів та складної фасадної системи. Клас наслідків приймається відповідно до загальних принципів забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель і споруд, визначених у ДБН В.1.2-14:2018.

Конструктивна система будівлі - каркасна монолітна залізобетонна. Основними несучими елементами є монолітні залізобетонні колони, ригелі, плити перекриття, плита покриття, сходово-ліфтові вузли та конструкції підземного рівня. Прийнята система дозволяє забезпечити просторову жорсткість будівлі, організувати великі відкриті зали та реалізувати складну архітектурну форму музею.

Основні колони каркаса прийняті монолітними залізобетонними перерізом 600×600 мм. Такий переріз відповідає характеру громадської будівлі з великими прольотами та значними навантаженнями від перекриттів, фасадної системи й експлуатації приміщень. Найбільші прольоти між осями становлять орієнтовно 12 м та 9 м, тому для сприйняття навантажень у конструктивній схемі передбачено монолітні залізобетонні ригелі перерізом 1000×400 мм. Остаточні розміри несучих елементів підлягають уточненню за результатами конструктивного розрахунку.

Фундаменти будівлі приймаються монолітними залізобетонними. Під основними колонами каркаса передбачаються окремі фундаменти або фундаментна плита залежно від інженерно-геологічних умов ділянки. Для підземного рівня доцільним є застосування монолітних залізобетонних конструкцій, що забезпечують жорсткість, водонепроникність і надійну роботу підземної частини будівлі. Зовнішні стіни підземного рівня виконують функцію огорожувальних і підпірних конструкцій та захищають приміщення від впливу ґрунтової вологи.

Міжповерхові перекриття запроєктовані у вигляді монолітних залізобетонних плит товщиною 220 мм. Таке рішення забезпечує необхідну несучу здатність, жорсткість, вогнестійкість та акустичний комфорт. У місцях значних прольотів перекриття працюють разом із залізобетонними ригелями. Покриття будівлі передбачено у вигляді монолітної залізобетонної плити товщиною 180 мм із покрівельним пирогом, що включає пароізоляцію, теплоізоляційні шари, захисний геотекстиль та ПВХ-мембрану.

Внутрішні перегородки приймаються ненесучими товщиною 120 мм. Для них доцільно застосувати гіпсокартонні перегородки по металевому каркасу з мінераловатним заповненням. Таке рішення є технологічним для громадських будівель, дозволяє приховувати інженерні комунікації, забезпечує достатню звукоізоляцію та дає можливість гнучко змінювати планувальну структуру у разі потреби. У технічних, санітарних та евакуаційних зонах можуть застосовуватися перегородки з газобетонних або керамічних блоків з підвищеними вимогами до вологостійкості та вогнестійкості.

Зовнішні огорожувальні конструкції будівлі вирішені комбіновано. Основну роль у формуванні фасадів відіграють великі світлопрозорі площини та навісні облицювальні панелі з фактурою бетону. Світлопрозорі частини фасаду виконуються за принципом стійково-ригельної фасадної системи з алюмінієвих профілів і енергоефективних склопакетів. Така система забезпечує природне освітлення громадських просторів, візуальний зв'язок інтер'єру із зовнішнім

середовищем та формує відкритий характер першого рівня будівлі. Вимоги до громадських будівель, зокрема доступності входів і евакуаційних виходів, визначаються ДБН В.2.2-9:2018.

Непрозорі ділянки зовнішньої оболонки виконуються як навісна фасадна система з облицюванням фасадними панелями з фактурою бетону. Для такого рішення можуть застосовуватися фіброцементні або керамогранітні фасадні панелі, закріплені на металевій підсистемі. Конструкції зовнішніх стін із фасадною теплоізоляцією мають проєктуватися з урахуванням вимог до стиків, парапетів, укосів, відливів, а також захисту теплоізоляційного шару від атмосферної вологи згідно з ДБН В.2.6-33:2018.

Особливістю проєкту є застосування системи подвійного фасаду. Зовнішня фасадна оболонка винесена відносно основного контуру будівлі та кріпиться до другого ряду сталевих колон двотаврового перерізу. Ці колони з'єднуються з основною конструктивною системою будівлі через залізобетонні перекриття та вузли кріплення. До сталевих колон кріпиться система вертикальних і горизонтальних ригелів, яка формує несучу підсистему другого фасаду. На цю підсистему монтуються світлопрозорі елементи та фасадні панелі з бетонною фактурою.

Подвійний фасад виконує кілька функцій. По-перше, він формує складну пластику зовнішнього образу будівлі. По-друге, створює додатковий захисний шар між внутрішнім простором музею та зовнішнім середовищем. По-третє, зменшує потрапляння прямого сонячного випромінювання на експозицію, що особливо важливо для музейної функції. Крім того, проміжний простір між фасадними шарами покращує мікрокліматичні характеристики будівлі та сприяє її енергоефективності. Вимоги до енергетичної ефективності та теплової ізоляції будівель визначені ДБН В.2.6-31:2021.

У внутрішніх просторах передбачається підвісна стеля, що закриває інженерні комунікації. Відступ від нижньої площини балок до площини підвісної стелі

приймається орієнтовно 800 мм, що дозволяє розмістити вентиляційні канали, електричні траси, освітлювальне обладнання, системи пожежної сигналізації та інші інженерні мережі. У громадських і експозиційних залах підвісна стеля також виконує естетичну функцію, формуючи чисту площину інтер'єру та приховуючи технічне обладнання.

Вертикальні комунікації будівлі забезпечуються сходовими клітками, ліфтом та ескалаторами в експозиційній частині. Сходові клітки виконуються з монолітного або збірного залізобетону та забезпечують евакуацію людей з поверхів. Ліфт забезпечує доступність будівлі для маломобільних груп населення. Ескалатори в експозиційному просторі виконують не лише функцію вертикального переміщення відвідувачів, а й працюють як важливий композиційний елемент інтер'єру.

Отже, конструктивне рішення музею сучасного мистецтва базується на поєднанні монолітного залізобетонного каркаса, великих прольотів, жорстких перекриттів, підземного рівня та винесеної системи подвійного фасаду. Такий підхід дозволяє забезпечити надійність будівлі, функціональну гнучкість експозиційних просторів, захист музейного середовища від зовнішніх впливів і реалізацію виразного сучасного архітектурного образу.

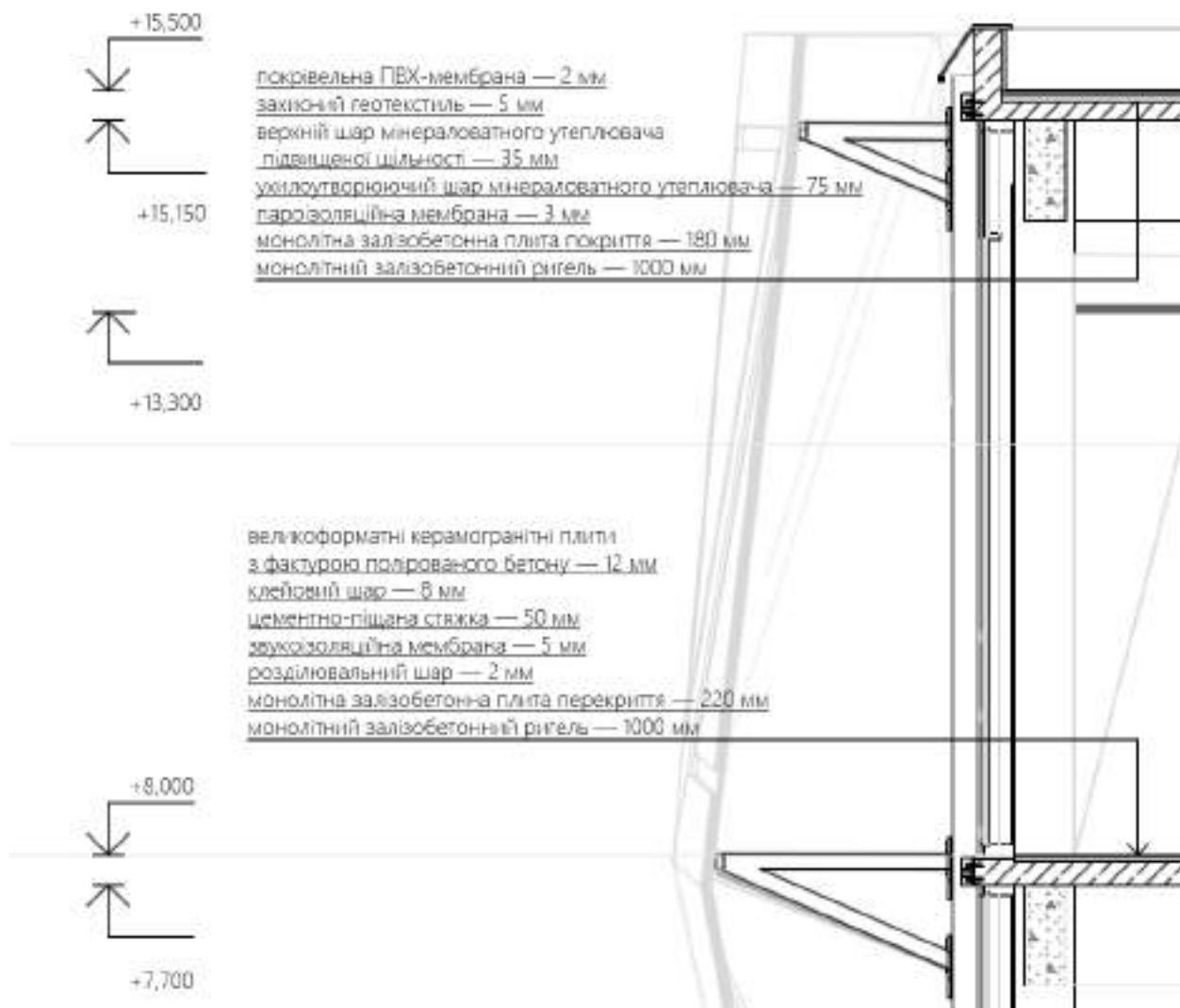

Рис. 6.1, а. Верхня частина конструктивного розрізу зовнішньої стіни з системою подвійного фасаду

У верхній частині розрізу показано конструкцію покриття будівлі та вузол примикання подвійного фасаду до верхнього рівня споруди. Покрівельна конструкція включає покрівельну ПВХ-мембрану товщиною 2 мм, захисний геотекстиль товщиною 5 мм, верхній шар мінераловатного утеплювача підвищеної щільності товщиною 35 мм, ухилоутворюючий шар мінераловатного утеплювача товщиною 75 мм, пароізоляційну мембрану товщиною 3 мм, монолітну залізобетонну плиту покриття товщиною 180 мм та монолітний залізобетонний ригель висотою 1000 мм.

Прийняте рішення покриття забезпечує необхідну теплоізоляцію, захист від атмосферної вологи та організацію ухилу для водовідведення. Використання монолітної залізобетонної плити покриття дозволяє забезпечити просторову жорсткість верхньої частини будівлі, а залізобетонний ригель сприймає значні навантаження від покриття та фасадної системи.

На рівні міжповерхового перекриття передбачено конструкцію підлоги громадських приміщень. Вона складається з великоформатних керамогранітних плит з фактурою полірованого бетону товщиною 12 мм, клейового шару товщиною 8 мм, цементно-піщаної стяжки товщиною 50 мм, звукоізоляційної мембрани товщиною 5 мм, розділювального шару товщиною 2 мм, монолітної залізобетонної плити перекриття товщиною 220 мм та монолітного залізобетонного ригеля висотою 1000 мм.

Таке рішення перекриття є доцільним для громадської будівлі з інтенсивним відвідуванням. Керамогранітні плити з фактурою полірованого бетону підтримують загальну архітектурну концепцію музею, забезпечують зносостійкість покриття та зручність експлуатації. Звукоізоляційна мембрана покращує акустичний комфорт між поверхами, що особливо важливо для будівлі з експозиційними, громадськими та освітніми просторами.

Зовнішня фасадна оболонка в цьому вузлі винесена відносно основного контуру будівлі. Її кріплення здійснюється через сталеві елементи підсистеми, які передають навантаження на залізобетонні перекриття та ригелі. Завдяки цьому подвійний фасад працює як самостійний архітектурно-конструктивний шар, що формує пластику будівлі, забезпечує сонцезахист і створює додатковий буфер

між зовнішнім середовищем та простором-музею.

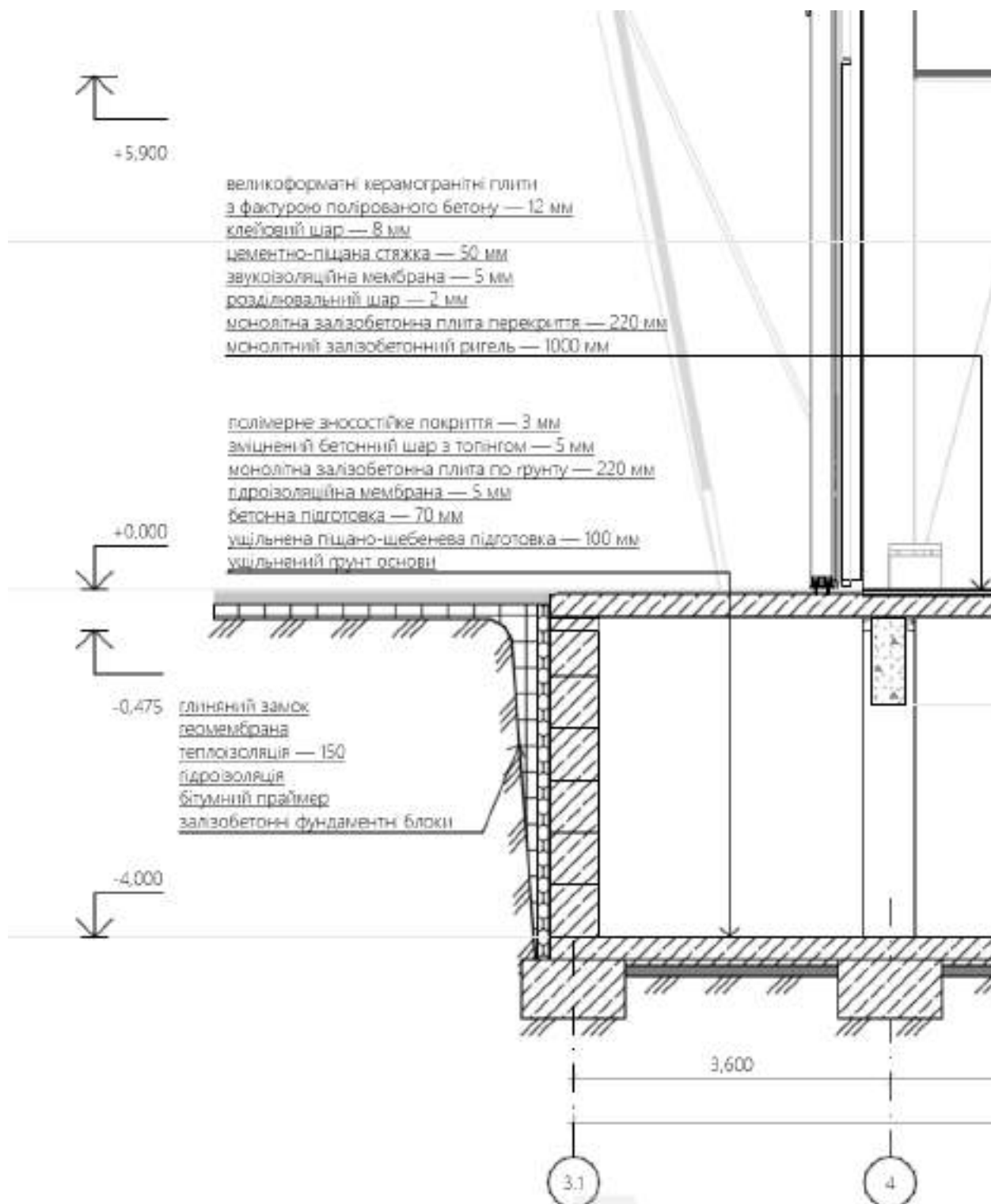

Рис. 6.1, б. Нижня частина конструктивного розрізу зовнішньої стіни з системою подвійного фасаду

У нижній частині конструктивного розрізу показано вузол примикання зовнішньої стіни до підлоги по ґрунту та підземної частини будівлі. Підлога

першого поверху запроєктована по ґрунту та складається з полімерного зносостійкого покриття товщиною 3 мм, зміцненого бетонного шару з топінгом товщиною 5 мм, монолітної залізобетонної плити по ґрунту товщиною 220 мм, гідроізоляційної мембрани товщиною 5 мм, бетонної підготовки товщиною 70 мм, ущільненої піщано-щебеневої підготовки товщиною 100 мм та ущільненого ґрунту основи.

Підземна частина зовнішньої стіни виконана із збірних залізобетонних фундаментних блоків, встановлених на залізобетонні фундаментні елементи. Зовні передбачено бітумний праймер, гідроізоляційний шар, теплоізоляцію товщиною 150 мм, геомембрану та глиняний замок. Це рішення забезпечує захист підземної частини від ґрунтової вологи, зменшення тепловтрат і довговічність конструкції.

Рис. 6.2. Схема розташування вузлів кріплення системи подвійного фасаду

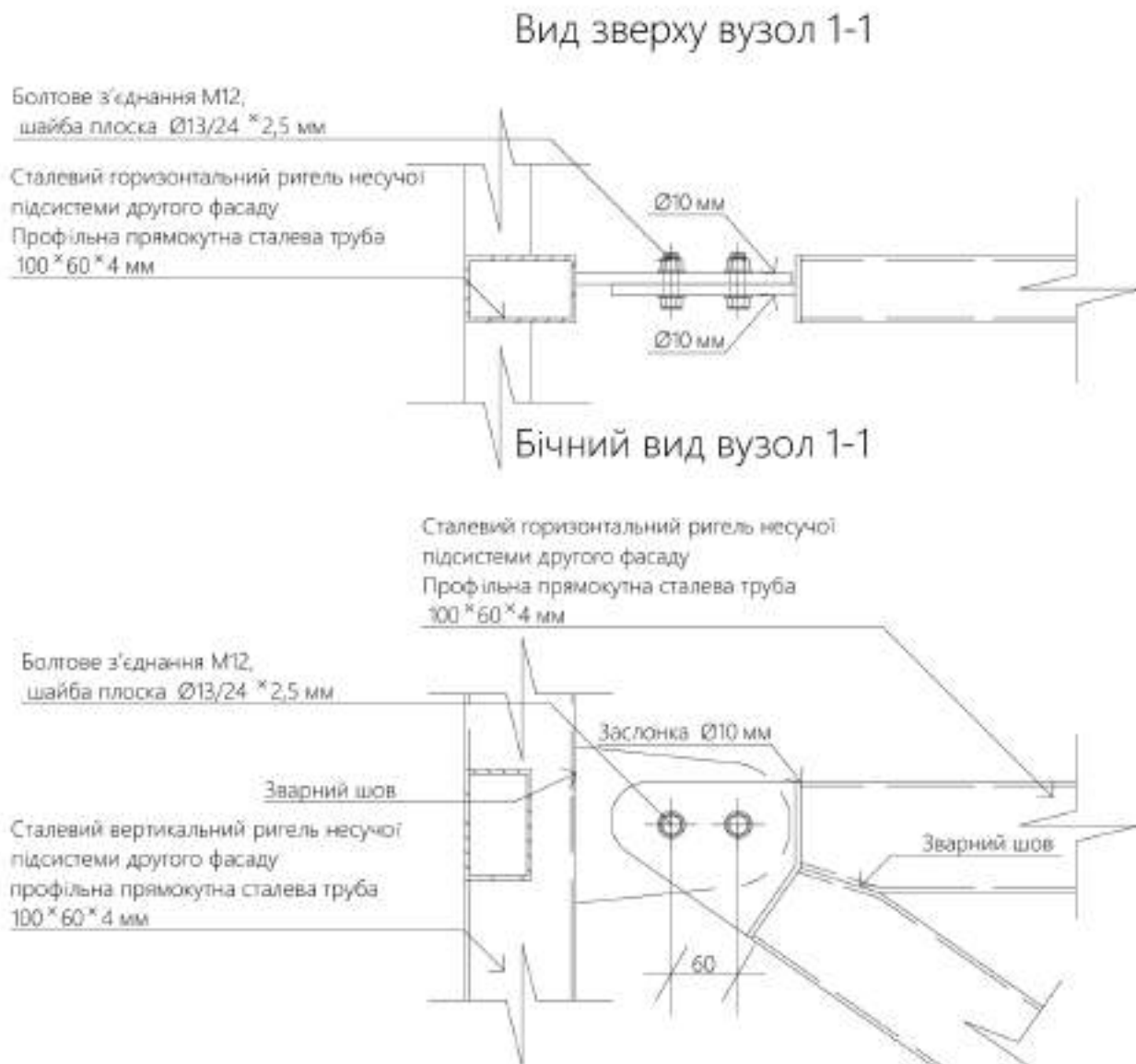

Рис. 6.3. Вузол 1. Кріплення горизонтального ригеля несучої підсистеми
другого фасаду

Для деталізації конструктивного рішення системи подвійного фасаду розроблено основні вузли кріплення її несучих та огорожувальних елементів. На схемі показано місця розташування вузлів у загальному розрізі зовнішньої стіни. Подані вузли мають принциповий характер і демонструють логіку роботи фасадної підсистеми: передавання навантажень від зовнішньої оболонки через металеві елементи на додатковий ряд сталевих колон та основні конструкції будівлі.

Вузол 1 демонструє принцип з'єднання сталевих ригелів несучої підсистеми другого фасаду. Горизонтальні та вертикальні елементи підсистеми виконуються з профільної сталеві труби та з'єднуються між собою за допомогою болтових і зварних з'єднань. Таке рішення забезпечує просторову жорсткість фасадної підсистеми та можливість кріплення до неї зовнішніх огорожувальних елементів.

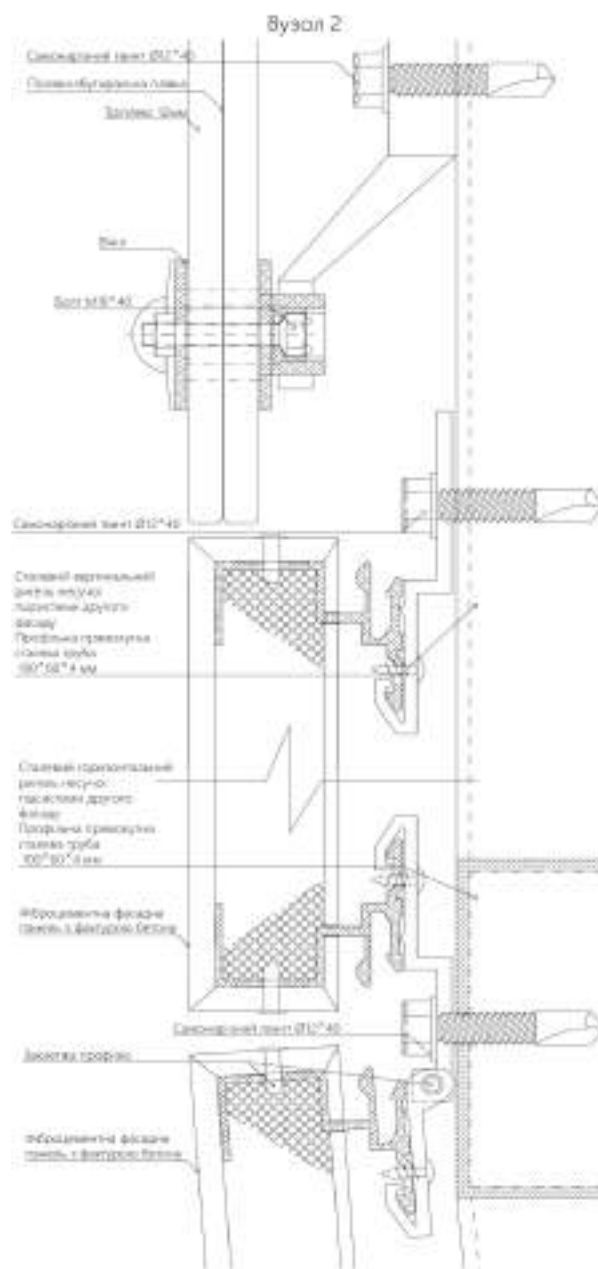

Рис. 6.4. Вузол 2. Кріплення облицювальних і світлопрозорих елементів до несучої підсистеми подвійного фасаду

Вузол 2 показує кріплення елементів фасадної оболонки до несучої підсистеми другого фасаду. У вузлі передбачено кріплення фіброцементних фасадних панелей з фактурою бетону, а також світлопрозорих елементів із триплексу. Для фіксації елементів застосовуються профілі, самонарізні гвинти, болтові з'єднання та допоміжні кріпильні деталі. Такий вузол дозволяє поєднати непрозорі бетоноподібні панелі та світлопрозорі вставки в єдиній фасадній системі.

Рис. 6.5. Вузол 3. Опорний вузол сталевої колони другого фасаду

Вузол 3 відображає опирання сталевої колони другого фасаду на основу. Колона двотаврового перерізу встановлюється на базу колони та кріпиться до залізобетонної основи за допомогою анкерів. Через цей вузол вертикальні навантаження від елементів другого фасаду передаються на несучі конструкції будівлі. Таке рішення забезпечує стійкість додаткового фасадного каркаса та його конструктивне відокремлення від основного внутрішнього контуру будівлі.

Остаточні розміри сталевих елементів, типи болтових з'єднань, діаметри анкерів, товщини пластин, параметри зварних швів та крок кріплення фасадних елементів мають уточнюватися на наступних стадіях проєктування за

результатами статичного розрахунку, з урахуванням власної ваги фасадної системи, вітрових навантажень, деформацій основного каркаса та вимог до довговічності й безпечної експлуатації конструкції.

Застосування такої системи подвійного фасаду дозволяє реалізувати складну пластику зовнішньої оболонки музею, забезпечити додатковий сонцезахист експозиційних просторів, зменшити вплив прямого сонячного випромінювання на експонати та сформувати виразний сучасний архітектурний образ будівлі.

7. ІНЖЕНЕРНЕ ОБЛАДНАННЯ

Інженерне обладнання музею сучасного мистецтва передбачено з урахуванням громадського призначення будівлі, наявності експозиційних просторів, ресторанного блоку, адміністративно-складських приміщень, підземного паркінгу та зони цивільного захисту. Основним завданням інженерних систем є забезпечення комфортних і безпечних умов перебування відвідувачів, стабільного мікроклімату для збереження експонатів, енергоефективної експлуатації будівлі та надійної роботи всіх функціональних блоків музею.

Проектування інженерного обладнання виконується з урахуванням вимог чинних нормативних документів, зокрема ДБН В.2.2-9:2018 “Громадські будинки та споруди. Основні положення”, ДБН В.2.5-67:2013 “Опалення, вентиляція та кондиціонування”, ДБН В.2.5-64:2012 “Внутрішній водопровід та каналізація” та ДБН В.2.5-56:2014 “Системи протипожежного захисту”. Для музею особливо важливими є системи вентиляції, кондиціонування, клімат-контролю, водопостачання, водовідведення, електропостачання, пожежної сигналізації та автоматизованого керування інженерними процесами.

У структурі будівлі передбачено окремі технічні приміщення для розміщення інженерного обладнання. На другому поверсі, у межах технічно-складського блоку, розташовано вентиляційну камеру припливного повітря площею 12,6 м², вентиляційну камеру витяжного повітря площею 12,6 м² та приміщення

клімат-контролю площею 12,6 м². Таке розміщення дозволяє компактно організувати основні системи повітрообміну та контролю мікроклімату, не порушуючи планувальну структуру експозиційних і громадських просторів.

Рис. 7.1. Розміщення вентиляційних камер та приміщення клімат-контролю у технічно-складському блоці другого поверху.

7.1. Теплопостачання, вентиляція та кондиціонування

Система теплопостачання, вентиляції та кондиціонування музею передбачена як комплексна інженерна система, що забезпечує нормативні параметри температури, вологості та якості повітря в різних функціональних зонах будівлі. Особливу увагу приділено експозиційним приміщенням, оскільки для них

важливо підтримувати стабільний мікроклімат не лише для комфорту відвідувачів, але й для збереження творів мистецтва.

Вентиляційна система приймається припливно-витяжною з механічним спонуканням. Для підвищення енергоефективності передбачається можливість використання рекуперації тепла, що дозволяє зменшити тепловтрати під час повітрообміну. Припливна вентиляційна камера забезпечує подачу очищеного та підготовленого повітря до приміщень музею, а витяжна камера — видалення відпрацьованого повітря з експозиційних, громадських, адміністративних і допоміжних зон.

Приміщення клімат-контролю призначене для розміщення обладнання автоматизованого керування мікрокліматом. Система клімат-контролю дозволяє регулювати температуру, вологість та інтенсивність повітрообміну залежно від функції приміщення, кількості відвідувачів, пори року та умов експонування. Для музейного середовища це є принципово важливим, оскільки різкі коливання температури й вологості можуть негативно впливати на стан експонатів.

У залах постійної та тимчасової експозиції передбачається підтримання стабільних параметрів повітря. У громадських зонах, вестибюлі, фойє, лекційній аудиторії та перформанс-залі система може працювати за більш гнучкими сценаріями, орієнтованими на фактичну кількість людей і режим використання приміщень. У ресторанному та кухонному блоці вентиляція організовується окремо, з урахуванням видалення надлишкового тепла, запахів і вологи.

Кондиціонування будівлі передбачається з урахуванням значних площ скління та системи подвійного фасаду. Подвійний фасад зменшує прямий вплив сонячного випромінювання на внутрішній простір, однак для підтримання стабільних умов у музеї все одно необхідна система охолодження та

автоматичного регулювання мікроклімату. Це дозволяє забезпечити комфорт відвідувачів і захист експозиційного середовища від перегріву.

7.2. Водопостачання, водовідведення та опалення

Система водопостачання музею передбачена для забезпечення санітарних вузлів, ресторанного блоку, кухні, технічних приміщень, зони цивільного захисту та потреб прибирання. Водопостачання приймається від міських інженерних мереж із встановленням необхідного водомірного вузла, запірної арматури та системи контролю витрат води. Для приміщень ресторану та кухні передбачається окрема організація підведення холодної і гарячої води відповідно до технологічних потреб.

Водовідведення будівлі передбачається через систему внутрішньої господарсько-побутової каналізації з підключенням до міських мереж. Відведення стічних вод організовується від санітарних вузлів, кухні, технічних приміщень та інших зон, де передбачене водокористування. Для ресторанного блоку доцільно передбачити жировловлювачі перед підключенням до загальної каналізаційної системи, що зменшує навантаження на мережі та підвищує надійність експлуатації.

Опалення будівлі передбачається як централізована або автономна система залежно від умов підключення до інженерних мереж району. У громадських і експозиційних просторах доцільним є застосування низькотемпературних систем опалення, повітряного опалення або комбінованої системи з урахуванням роботи вентиляції та кондиціонування. Для великих експозиційних залів важливо забезпечити рівномірний розподіл тепла без локального перегріву окремих зон.

У зоні цивільного захисту, розташованій у підземному рівні, інженерні системи мають забезпечувати мінімально необхідні умови перебування людей під час надзвичайної ситуації. Для цього передбачається запас води та засобів першої

необхідності, санітарні вузли, вентиляція, електроживлення аварійного освітлення та можливість незалежної роботи основних систем протягом визначеного часу.

7.3. Електропостачання, освітлення та системи безпеки

Електропостачання музею передбачається від міських електричних мереж із розміщенням електрощитових і розподільчих пристроїв у технічних приміщеннях. Система електропостачання має забезпечувати роботу освітлення, вентиляції, кондиціонування, ліфтів, ескалаторів, насосного обладнання, систем клімат-контролю, протипожежного захисту, охоронної сигналізації та мультимедійного обладнання.

Освітлення будівлі поділяється на загальне, акцентне, експозиційне, аварійне та евакуаційне. В експозиційних залах особливу роль відіграє регульоване акцентне освітлення, яке дозволяє адаптувати світловий сценарій до характеру виставки. У зонах руху відвідувачів, вестибюлі, фойє, підземному паркінгу та укритті передбачається аварійне та евакуаційне освітлення.

Для забезпечення пожежної безпеки будівлі передбачаються системи пожежної сигналізації, оповіщення про пожежу, керування евакуацією, протидимного захисту та автоматизації інженерного обладнання. У підземному паркінгу додатково необхідні системи вентиляції, контролю загазованості, пожежного оповіщення та евакуаційного освітлення. Протипожежні системи проєктуються відповідно до вимог ДБН В.2.5-56:2014 “Системи протипожежного захисту”.

8. ОХОРОНА ПРАЦІ ТА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

Проєкт музею сучасного мистецтва виконано з урахуванням вимог безпеки відвідувачів, персоналу та раціонального використання території. Будівля має громадське призначення, підземний рівень, паркінг, укриття та великі

експозиційні простори, тому основну увагу приділено евакуації, пожежному під'їзду, інженерному забезпеченню та захисту експонатів.

Евакуація людей забезпечується через сходові клітки, ліфт та основні виходи з будівлі. Потоки відвідувачів відокремлені від службових і технічних зон, що підвищує безпеку користування музеєм. Для маломобільних груп населення передбачено доступність основних рівнів будівлі за допомогою ліфта.

У підземному рівні передбачено зону цивільного захисту з основним і додатковим приміщенням укриття, санвузлами, медичним постом, приміщенням запасів води та засобів першої необхідності. Таке рішення підвищує безпеку будівлі у разі надзвичайних ситуацій.

Пожежний під'їзд до будівлі забезпечується проїздом шириною 7 м. Це дозволяє організувати доступ пожежної техніки до основних фасадів музею.

Інженерне обладнання розміщено в технічно-складському блоці другого поверху. Передбачено вентиляційну камеру припливного повітря, вентиляційну камеру витяжного повітря та приміщення клімат-контролю. Це забезпечує стабільний мікроклімат, необхідний для комфортного перебування людей і збереження експонатів.

Система подвійного фасаду зменшує потрапляння прямого сонячного випромінювання в експозиційні зали, покращує мікроклімат будівлі та знижує навантаження на системи кондиціонування. Великі світлопрозорі площини забезпечують природне освітлення, але без шкідливого впливу прямих сонячних променів на експонати.

На території передбачено 4015 м² озеленення, що становить приблизно 36,5 % площі ділянки. Озеленення покращує мікроклімат, зменшує перегрів території та формує комфортне середовище навколо музею.

Паркування організовано частково на поверхні та частково в підземному рівні. На території передбачено 27 відкритих машиномісць, у підземному паркінгу —

30 машиномісць. Таке рішення дозволяє зменшити площу відкритого паркування та зберегти більше простору для озеленення і пішохідних зон.

Для безпеки транспортного руху передбачено окремий в'їзд і виїзд з території музею, а також транспортні кишені для уповільнення та включення автомобілів у загальний потік.

Таким чином, проєктні рішення забезпечують безпечну експлуатацію музею, комфорт відвідувачів, захист експонатів, пожежну доступність та раціональне використання території.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Основи дизайну архітектурного середовища: підручник / В.О. Тімохін, Н.М. Шебек, Т.В. Малік та ін. — Київ: КНУБА, 2010. — 400 с.
2. Куліков М.П., Плоский В.О., Гетун Г.В. Конструкції будівель і споруд. Книга 1: підручник / за ред. Г.В. Гетун. — Київ: Ліра-К, 2021. — 816 с.
3. Гетун Г.В. Архітектура будівель та споруд. Книга 1. Основи проєктування. — Київ, 2012. — 380 с.
4. Лінда С.М. Архітектурне проєктування громадських будівель і споруд: навчальний посібник. — 2-ге вид., випр. і допов. — Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2013. — 644 с.
5. ДБН В.2.2-9:2018. Громадські будинки та споруди. Основні положення. — Київ: Мінрегіон України, 2019.
6. ДБН В.2.2-16:2019. Культурно-видовищні та дозвіллеві заклади. — Київ: Мінрегіон України, 2019.
7. ДБН Б.2.2-12:2019. Планування та забудова територій. — Київ: Мінрегіон України, 2019.
8. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель і споруд. Основні положення. — Київ: Мінрегіон України, 2018.
9. ДБН В.1.1-7:2016. Пожежна безпека об'єктів будівництва. Загальні вимоги. — Київ: Мінрегіон України, 2017.
10. ДБН В.2.5-56:2014. Системи протипожежного захисту. — Київ: Мінрегіон України, 2015.
11. ДБН В.2.5-67:2013. Опалення, вентиляція та кондиціонування. — Київ: Мінрегіон України, 2013.
12. ДБН В.2.5-64:2012. Внутрішній водопровід та каналізація. Частина І. Проєктування. Частина ІІ. Будівництво. — Київ: Мінрегіон України, 2013.
13. ДБН В.2.6-31:2021. Теплова ізоляція та енергоефективність будівель. — Київ: Мінрегіон України, 2022.

- 14.ДБН В.2.6-33:2018. Конструкції зовнішніх стін із фасадною теплоізоляцією. Вимоги до проектування. — Київ: Мінрегіон України, 2018.
- 15.ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. — Київ: ДП «УкрНДНЦ», 2016.
- 16.A Lighthouse in Rio de Janeiro's Landscape: the Niterói Contemporary Art Museum by Oscar Niemeyer [Електронний ресурс]. — ArchDaily. — URL: <https://www.archdaily.com/1027132/a-lighthouse-in-rio-de-janeiros-landscape-the-niteroi-contemporary-art-museum-by-oscar-niemeyer> (дата звернення: 04.06.2026).
- 17.AD Classics: Niterói Contemporary Art Museum / Oscar Niemeyer [Електронний ресурс]. — ArchDaily. — URL: <https://www.archdaily.com/417751/ad-classics-niteroi-contemporary-art-museum-oscar-niemeyer> (дата звернення: 04.06.2026).
- 18.A Lighthouse in Rio de Janeiro's Landscape: the Niterói Contemporary Art Museum by Oscar Niemeyer. Section 03 [Електронний ресурс]. — ArchDaily. — URL: <https://www.archdaily.com/1027132/a-lighthouse-in-rio-de-janeiros-landscape-the-niteroi-contemporary-art-museum-by-oscar-niemeyer/cortea03> (дата звернення: 04.06.2026).
- 19.Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie 2025.jpg [Електронний ресурс]. — Wikimedia Commons. — URL: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Muzeum_Sztuki_Nowoczesnej_w
20. “Chcieliśmy, aby budynek był mocno obecny w mieście” — rozmowa z Thomasem Phiferem [Електронний ресурс]. — Architektura & Biznes. — URL: <https://www.architekturaibiznes.pl/thomas-phifer-msn-wywiad,37640.html> (дата звернення: 04.06.2026).

21. Guggenheim Museum Bilbao 2D [Электронный ресурс]. — Archweb. — URL: <https://www.archweb.com/en/cad-dwg/guggenheim-museum-bilbao-2d/> (дата звернения: 04.06.2026).
22. Nuovi Musei. Il MAXXI raccontato dallo studio Zaha Hadid Architects [Электронный ресурс]. — MAXXI. — URL: <https://www.maxxi.art/events/nuovi-musei-il-maxxi-raccontato-dallo-studio-zaha-hadid-architects/> (дата звернения: 04.06.2026).
23. MAXXI Museum / Zaha Hadid Architects [Электронный ресурс]. — ArchDaily. — URL: <https://www.archdaily.com/43822/maxxi-museum-zaha-hadid-architects> (дата звернения: 04.06.2026).
24. Jean Nouvel's National Museum of Qatar is desert rose made real [Электронный ресурс]. — The Architect's Newspaper. — URL: <https://www.archpaper.com/2019/04/jean-nouvel-national-museum-qatar-review/> (дата звернения: 04.06.2026).
25. National Museum of Qatar by Ateliers Jean Nouvel [Электронный ресурс]. — Architectural Record. — URL: <https://www.architecturalrecord.com/articles/14043-national-museum-of-qatar-by-ateliers-jean-nouvel> (дата звернения: 04.06.2026).
26. About ROM [Электронный ресурс]. — Royal Ontario Museum. — URL: <https://www.rom.on.ca/about-rom> (дата звернения: 04.06.2026).
27. Royal Ontario Museum / Studio Daniel Libeskind [Электронный ресурс]. — Arch2O. — URL: <https://www.arch2o.com/royal-ontario-museum-studio-daniel-libeskind/> (дата звернения: 04.06.2026).
28. OpenROM: Transforming the Royal Ontario Museum [Электронный ресурс]. — World-Architects. — URL: <https://world-architects.com/en/architecture-news/headlines/openrom-transforming-the-royal-ontario-museum> (дата звернения: 04.06.2026).

29. The 5 Floors of the Royal Ontario Museum [Электронный ресурс]. — Reddit, r/architecture. — URL:
https://www.reddit.com/r/architecture/comments/zo7hj/the_5_floors_of_the_royal_ontario_museum/ (дата звернения: 04.06.2026).
30. Royal Ontario Müzesi Kristal [Электронный ресурс]. — Arkitektuel. — URL:
<https://www.arkitektuel.com/royal-ontario-muzesi-kristal/d6f96150/> (дата звернения: 04.06.2026).
31. Royal Ontario Museum [Электронный ресурс]. — CCxА. — URL:
<https://ccxa.ca/en/projects/royal-ontario-museum/> (дата звернения: 04.06.2026).
32. Denver Art Museum Frederic C. Hamilton building.jpg [Электронный ресурс]. — Wikimedia Commons. — URL:
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Denver_Art_Museum_Frederic_C._Hamilton_building.jpg (дата звернения: 04.06.2026).
33. Denver Art Museum Daniel Libeskind — pierwsze piętro [Электронный ресурс]. — Architektura.info. — URL:
https://architektura.info/architektura/galerie/denver_art_museum_daniel_libeskind/pierwsze_pietro (дата звернения: 04.06.2026).
34. Museum Case Studies: Denver Art Museum [Электронный ресурс]. — Kemuel's Archi Studio. — URL:
<https://kemuelsarchistudio.blogspot.com/2016/06/museum-case-studies-denver-art-museum.html> (дата звернения: 04.06.2026).
35. Gallery of Denver Art Museum from Daniel Libeskind [Электронный ресурс]. — ResearchGate. — URL:
https://www.researchgate.net/figure/Gallery-of-Denver-Art-Museum-from-Daniel-Libeskind_fig1_319441052 (дата звернения: 04.06.2026).
36. Denver Art Museum Expansion: From Accurate Detailing to Smooth Erection [Электронный ресурс]. — Trimble. — URL:
<https://www.trimble.com/blog/construction/en-US/article/denver-art-museum-e>

- [xpansion-from-accurate-detailing-to-smooth-erection](#) (дата звернення: 04.06.2026).
37. Denver Art Museum / Daniel Libeskind — Photo [Електронний ресурс]. — ArchDaily. — URL: <https://www.archdaily.com/80309/denver-art-museum-daniel-libeskind/5012a61c28ba0d147d000181-denver-art-museum-daniel-libeskind-photo> (дата звернення: 04.06.2026).
38. Архітектори створили проєкт музею на Поштовій площі з ТРЦ [Електронний ресурс]. — Хмарочос. — URL: <https://hmarochos.kiev.ua/2022/10/20/arhitektory-stvoryly-proyekt-muzeyu-na-poshtovij-ploshhi-z-trcz/> (дата звернення: 04.06.2026).
39. На Поштовій площі хочуть збудувати торговий центр та музей зі скляними стінами [Електронний ресурс]. — Vgorode Київ. — URL: https://kiev.vgorode.ua/ukr/news/transport_y_ynfrastruktura/a1223668-na-poshtovij-ploshchi-khochut-zbuduvati-torhovij-tsentr-ta-muzej-zi-skljanimi-stinami-foto (дата звернення: 04.06.2026).
40. Меморіал жертв Голодомору [Електронний ресурс]. — Kyiv Heritage. — URL: <http://kyiv-heritage.com/page/memorial-zhertv-golodomoru> (дата звернення: 04.06.2026).
41. Мистецький Арсенал [Електронний ресурс]. — Місто Кия. — URL: <https://mistokyia.ua/interesting-places/museums/mystetskyi-arsenal> (дата звернення: 04.06.2026).
42. План будівлі [Електронний ресурс]. — Мистецький Арсенал. — URL: <https://artarsenal.in.ua/plan-budivli/> (дата звернення: 04.06.2026).
43. Безпека та зручності [Електронний ресурс]. — Мистецький арсенал. — URL: <https://artarsenal.in.ua/vidviduvacham/bezpeka-ta-zruchnosti/> (дата звернення: 04.06.2026).
44. Конференц-послуги. Презентація Мистецького Арсеналу [Електронний ресурс]. — Мистецький арсенал. — URL:

<https://artarsenal.in.ua/wp-content/uploads/2019/02/Preza-new-converted.pdf>

(дата звернення: 04.06.2026).

45. Teatr na Podoli [Електронний ресурс]. — Drozdov & Partners. — URL: <https://drozdov-partners.com/projects/teatr-na-podoli/> (дата звернення: 04.06.2026).
46. Оголошено проект-переможець у номінації “Музей Революції Гідності” [Електронний ресурс]. — Національний меморіальний комплекс Героїв Небесної Сотні — Музей Революції Гідності. — URL: <https://maidanmuseum.org/uk/node/472> (дата звернення: 04.06.2026).
47. Музей Майдану презентував проєкт будівлі Музею Революції Гідності [Електронний ресурс]. — Національний меморіальний комплекс Героїв Небесної Сотні — Музей Революції Гідності. — URL: <https://www.maidanmuseum.org/uk/node/1517> (дата звернення: 04.06.2026).

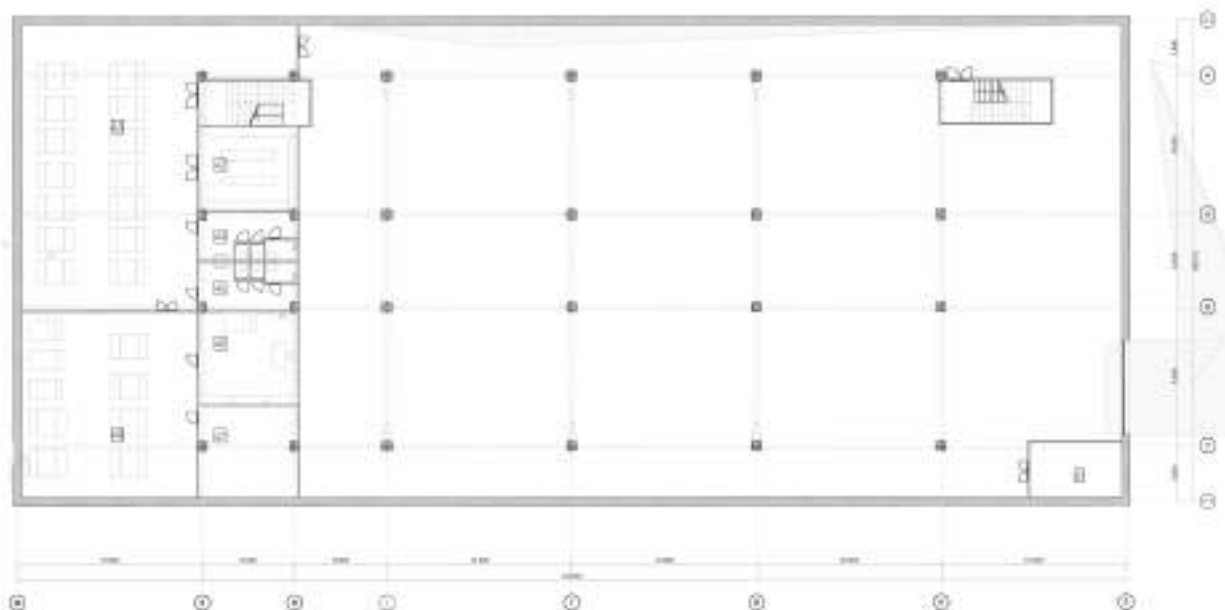
Містобудівне рішення

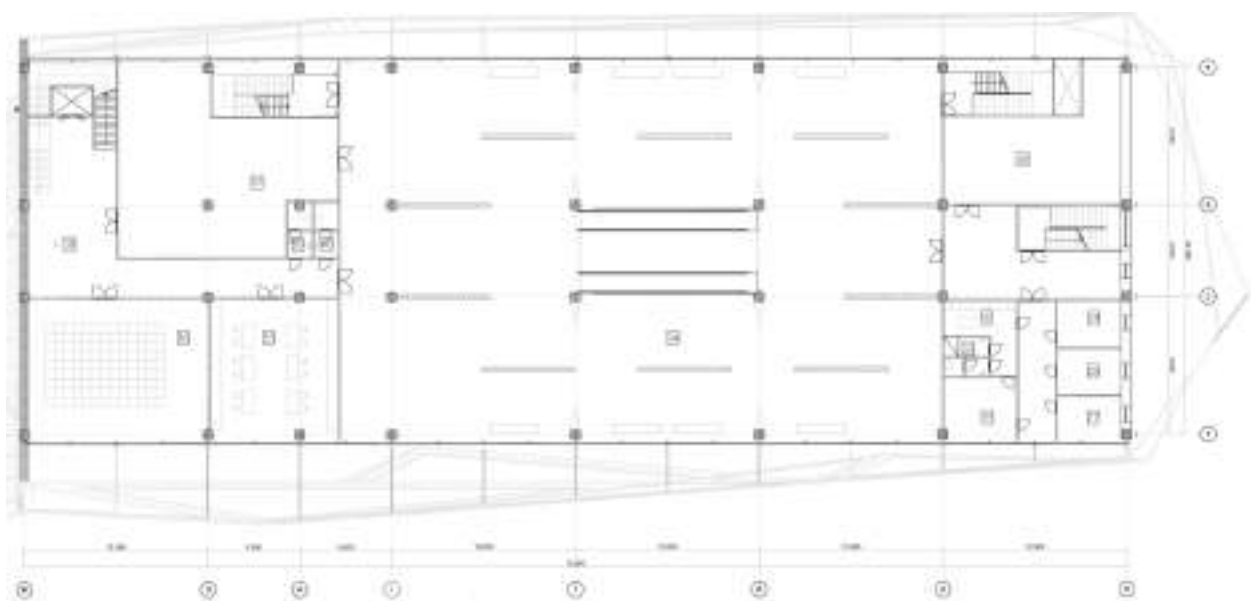
Ситуаційний план

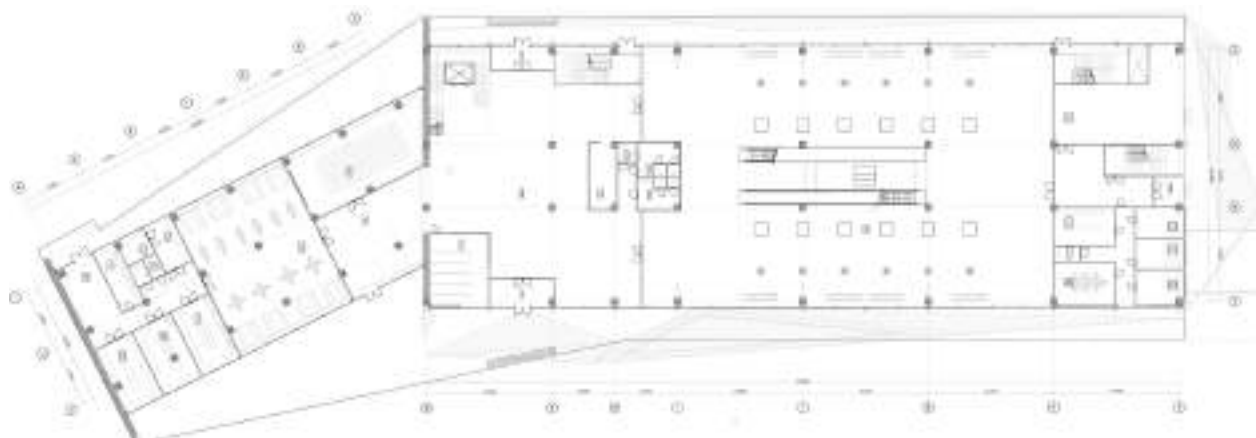
Генеральный план

План паркінгу на відмітці -4, 000

План другого поверху на відмітці +8, 000 М

План другого поверху на відмітці +0, 000

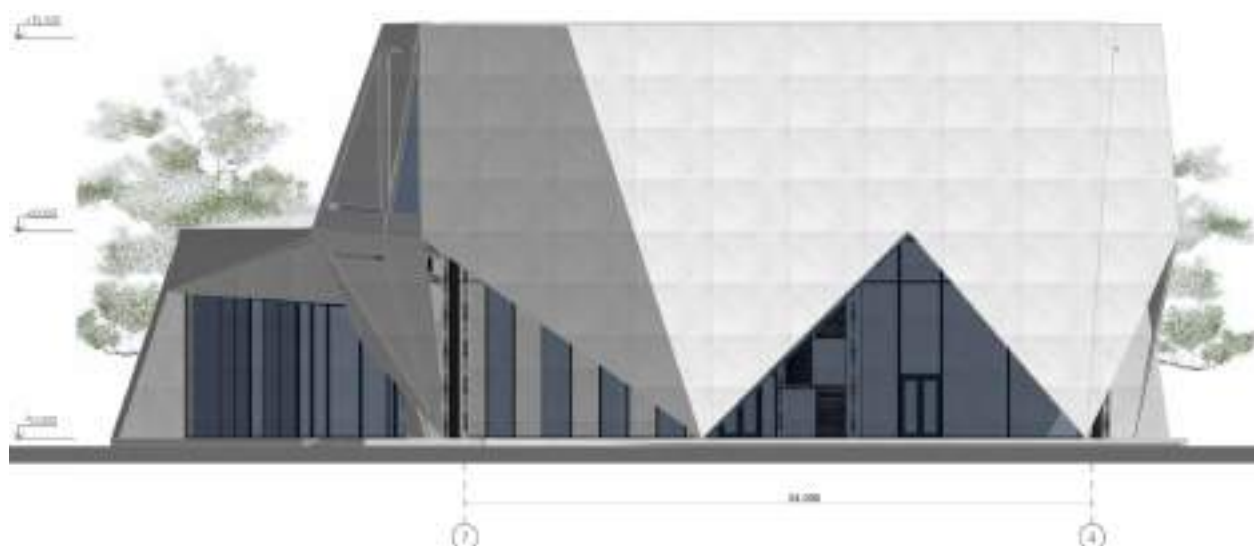
Фасадні і конструктивні рішення

Фасад в осях Ж-Л

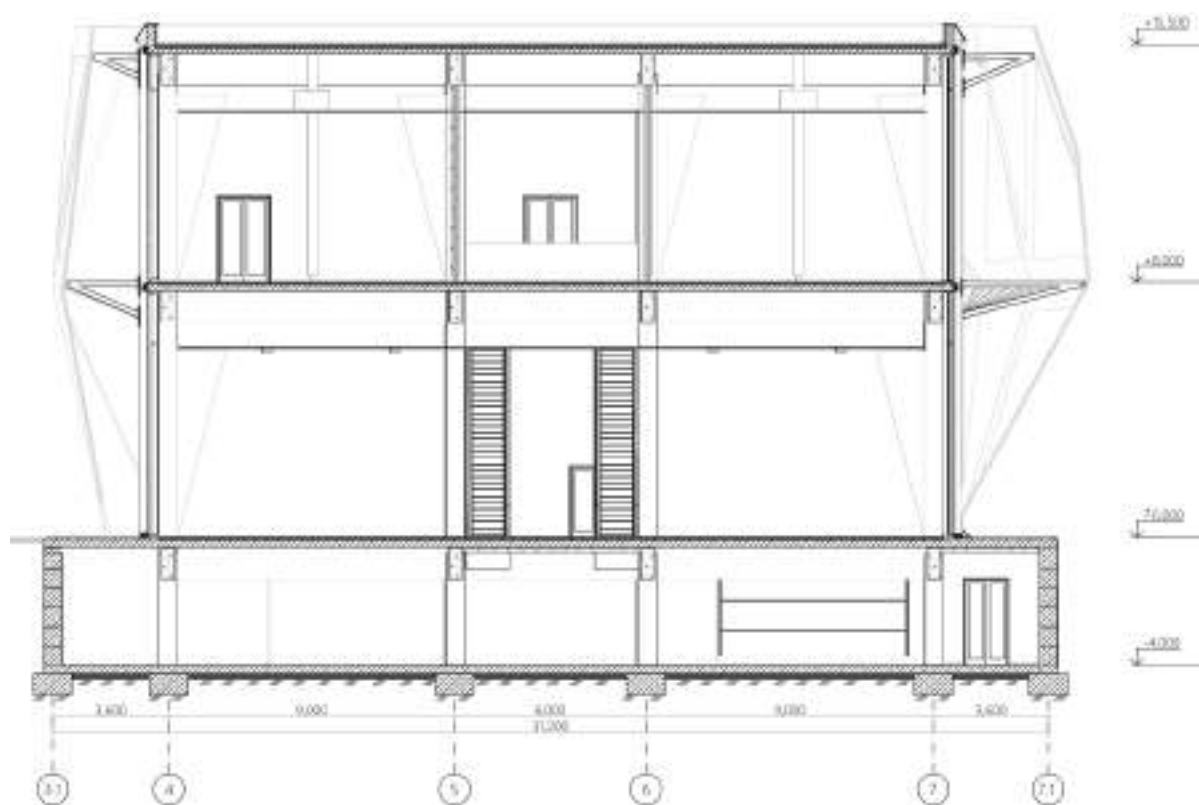
Фасад в осях Л-Ж

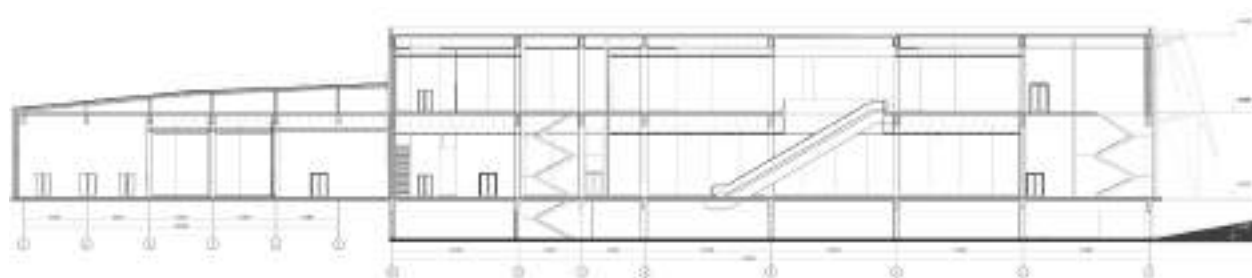
Фасад в осях 7-4 М 1:200

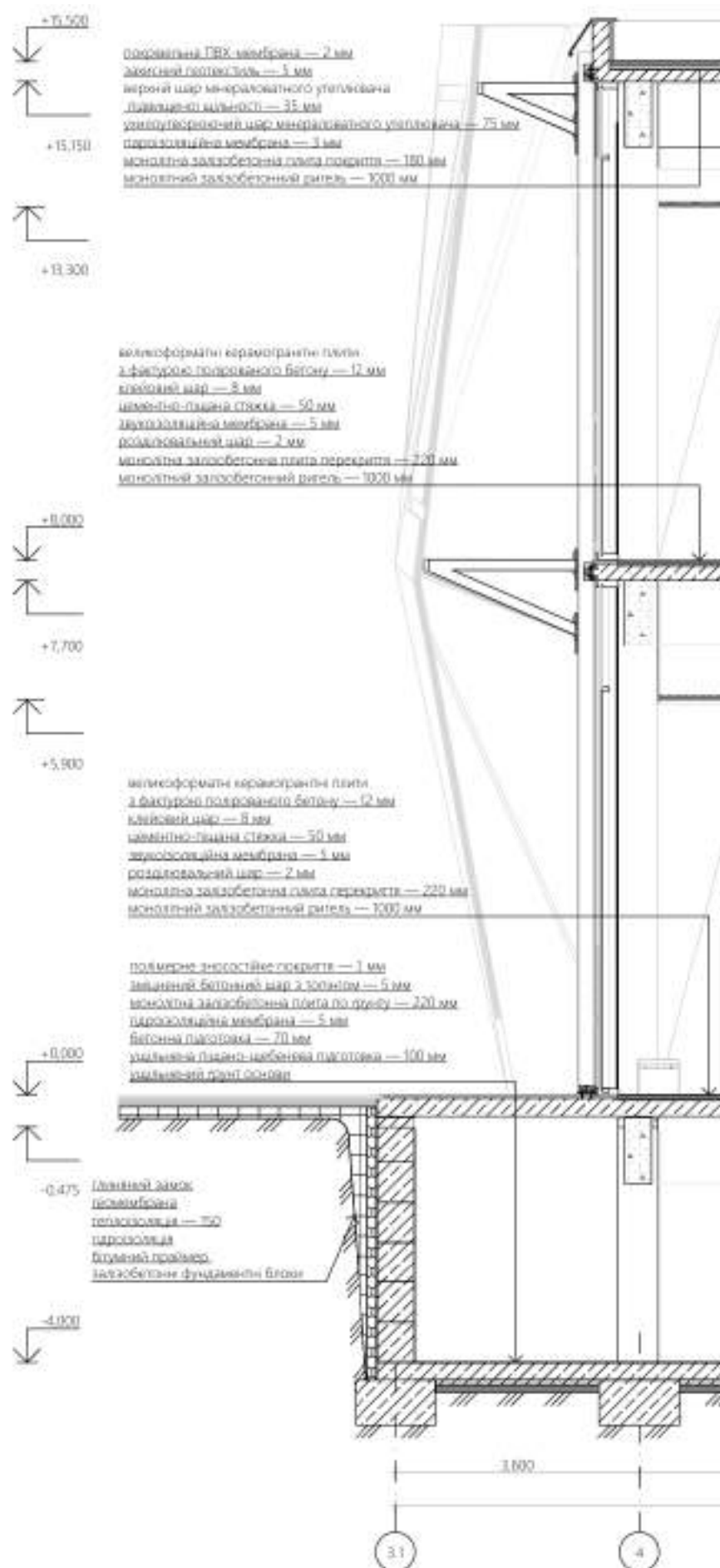
Фасад в осях 4-7 М 1:200

Розріз в осях 3.1- 7.1

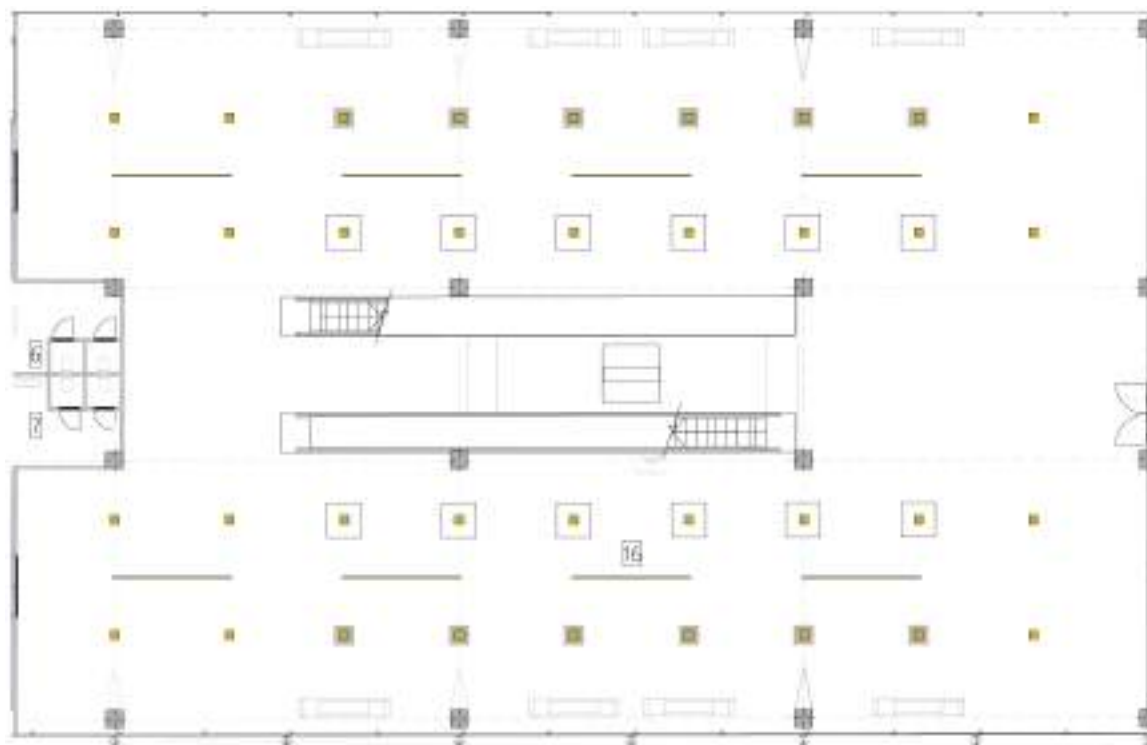

Розріз в осях А-Л

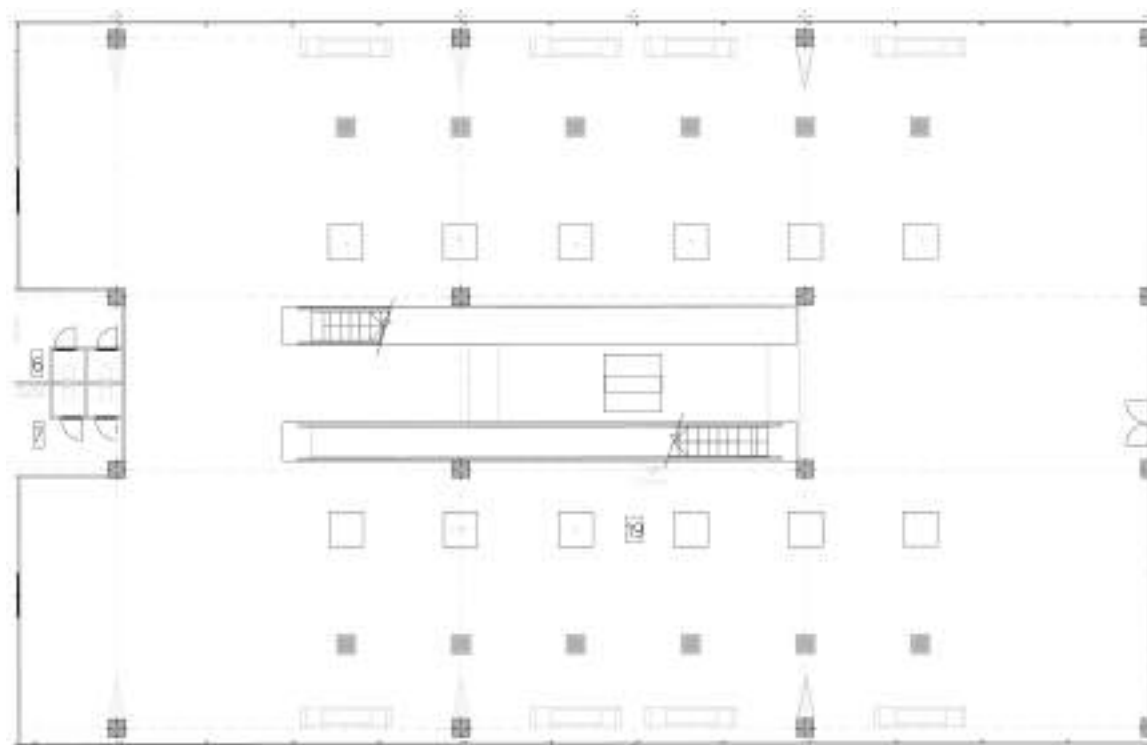

Розріз по стіні

Інтер'єрне рішення

План стелі

План підлоги

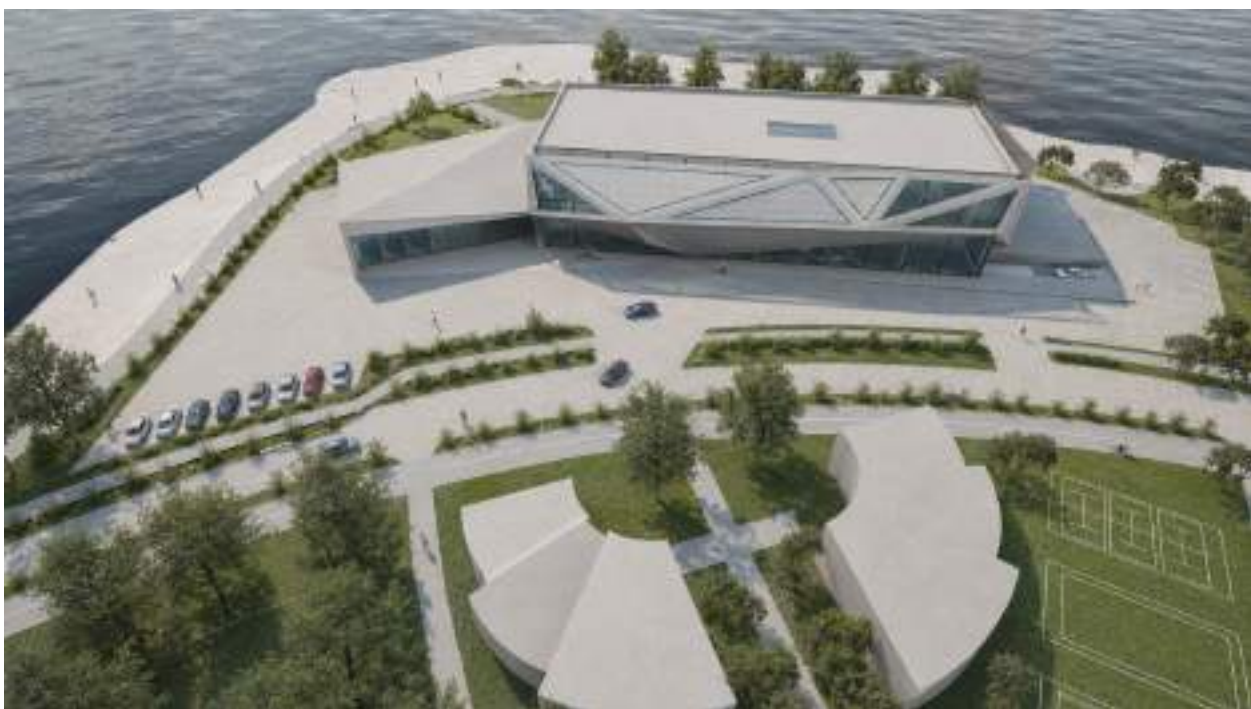
Розгортки

Візуалізація інтер'єру

Візуалізація екстер'єру

Візуалізація екстер'єру в міському оточенні

Довідка перевірки на плагіат

The screenshot displays the University of Cambridge website with the following sections:

- Navigation:** Includes links for Home, About, Research, and News.
- Key Statistics:**
 - 100th Anniversary:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - 100th Anniversary:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - 100th Anniversary:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
- Other notable figures:**
 - 100th Anniversary:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - 100th Anniversary:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - 100th Anniversary:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
- Transparency:**
 - Transparency:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - Transparency:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - Transparency:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
- Support:**
 - Support:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - Support:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.
 - Support:** Celebrating 100 years of the University of Cambridge.

[illegible][illegible]